

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 39

מיום ראשון, ב' בחשוון תשע"ח, 22.10.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 20 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ב' בחשוון תשע"ח, 22.10.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר - ראש העירייה
 מר יעקב קורצקי - חבר מועצה
 גב' דברת וייזר - חברת מועצה
 גב' רות גרונסקי - חברת מועצה
 גב' נורית אבנר - חברת מועצה
 מר גיא קלנר - חבר מועצה
 מר טל עזגד - חבר מועצה
 מר רפאל בראל - חבר מועצה
 פרופ' מרק מימוני - חבר מועצה
 ד"ר איריס קלקא - חברת מועצה
 מר אהרון אלמוג אסולין - חבר מועצה
 מר עידו כחלון - חבר מועצה

חסרים:

מר עידן למדן - חבר מועצה
 מר שמואל גריידי - חבר מועצה
 גב' שירה אבין - חברת מועצה

נוכחים:

שירלי פאר יגרמן - מנכ"לית העירייה
 עו"ד מיכה בלום - היועץ המשפטי
 ניסים בן יקר - מבקר העירייה
 אדר' עירית טלמו - מהנדסת העירייה
 גידי טביב - גזבר העירייה
 ד"ר אורי ארבל גנץ - מנהל אגף החינוך
 ורד שני - עוזרת ראש העיר
 דגנית גרינבוים - מנהלת לשכת ראש העיר
 רועי אבידור - עוזר המנכ"לית

על סדר היום:

1. דיון בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2016.
2. דיון בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2016.

1. דיון בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2016.

2. דיון בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2016.

מר אבי גרובר: אנחנו ניתן לעוד 2-3 חברי מועצה שמאחרים.

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן אמר לי שהוא לא יגיע.

גב' נורית אבנר: מי עוד חסר? גריידי לא פה. איפה שירה? לא

מגיעה?

פרופ' מרק מימוני: היא בחו"ל.

גב' נורית אבנר: היא בחו"ל? חבל, הדו"ח זה מתייחס אליה. הייתי

רוצה לשאול אותה כמה שאלות, חבל שהיא לא פה.

מר טל עזגד: תתקשרי לארצות הברית...

גב' נורית אבנר: לא, אבל למה כשדנים בדבר כל כך חשוב בתקופה

שהיא היתה ממלאת מקום, היא היתה צריכה להיות פה.

מר אבי גרובר: עוד לא התחלנו, עוד לא התחלנו.

גב' נורית אבנר: חמור בעיניי מאוד. דרך נהדרת להתחמק. היא

ידעה את התאריך הזה. זה רק מראה את הרצינות שלה.

מר אבי גרובר: חבר'ה, ערב טוב.

גב' דברת ויזר: כנראה שהיא לא מסוגלת לקבל ביקורת.

גב' נורית אבנר: ברור.

מר טל עזגד: ... רשימת הנסיעות שלך לחו"ל?

גב' נורית אבנר: אני לא הייתי ממלאת מקום ראש עיר בתקופה

שאנחנו דנים בנושא.

מר טל עזגד: אבל זה לא מכובד. בן אדם נמצא כבר 3 שבועות

בחו"ל.

גב' נורית אבנר: בסדר.

מר אבי גרובר: אתם רוצים שהפרוטוקול יתחיל בריב הזה שלכם?

גב' נורית אבנר: אם היא היתה אחראית, היא היתה חוזרת בזמן.

מר טל עזגד: תרגיע את ה...

מר אבי גרובר: בואו נתחיל בצורה זה, יש לנו מספיק זמן אחר כך

אם אנחנו נרצה לריב.

גב' נורית אבנר: אתה מגן עליה.

מר טל עזגד: לא, באמת, נורית, נו.

גב' נורית אבנר: לא, מה באמת? זה דו"ח שהיתה בתקופה שהיא

היתה סגנית וממלאת מקום?

מר טל עזגד: מה זה קשור? אז תדחו את הדיון בדו"ח אם זה כל

כך קריטי לכם.

גב' נורית אבנר: אה, לא, היא היתה צריכה להיות פה.

גב' דברת וייזר: מעניין אם היא הודיעה שהיא לא מגיעה וביקשה

לדחות כמו שהם ביקשו לדחות.

מר אבי גרובר: אבל תשמרו את האנרגיות.

גב' נורית אבנר: אל תדאג, באנו מלאות אנרגיות.

- מר טל עזגד:** מעניין כמה פעמים שתיכן דחיתן נסיעות לחו"ל בגלל מועצת העיר.
- גב' נורית אבנר:** אנחנו לא היינו בתפקיד.
- גב' דברת וייזר:** לא לדחות את הנסיעה, לבקש לדחות את הישיבה.
- גב' נורית אבנר:** אתה יודע מה, בדו"ח הביקורת כתוב בדיוק מתי היינו ולא היינו.
- מר אבי גרובר:** עוד אין פרוטוקול, סתם לבזבז עד עכשיו אנרגיה?
- גב' דברת וייזר:** חכי, עוד אין פרוטוקול, חכי.
- מר טל עזגד:** אוקיי, אני מבקש לדחות את הדיון עד חזרתה של שירה.
- גב' דברת וייזר:** אני גם בעד. גם אני בעד לדחות.
- גב' נורית אבנר:** כן, אני רוצה...
- מר אבי גרובר:** לא, כי אנחנו מחויבים לעשות את הדיון הזה למיטב ידיעתי לפני ה-1.11, נכון?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** כן.
- מר אבי גרובר:** אז אנחנו לא יכולים לדחות את זה. ואם היתה מוגשת בקשה מראש, יכול להיות שהיינו יכולים להתחשב בה.
- גב' נורית אבנר:** לא קיבלנו הודעה מגב' שירה אבין שהיא נוסעת לחו"ל.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** טוב, תפתח את הישיבה.

מר אבי גרובר: ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצה שלא

מן המניין מספר 39. אנחנו נדון היום בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת

2016, ולאחר מכן בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים בשנת 2015.

מר אהרון אלמוג אסולין: טעות, שני הדו"חות הם ל-2016.

מר אבי גרובר: אז 2016.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה טעות... של רועי. הדו"ח של משרד הפנים הוא

ל-2016.

מר אבי גרובר: כן, זה גם מה שאני יודע, הסתכלתי פשוט על

הזימון. הדו"ח של מבקר משרד הפנים לשנת 2016. יו"ר ועדת הביקורת

אהרון אלמוג, אתה תציג, אני מבקש, אני חושב שזה יהיה הכי

טוב, אם פשוט תציג את כל ראשי הפרקים, ולאחר מכן, ככל שהחברים ירצו,

אנחנו נעבור פרק-פרק ונדון בו.

גב' נורית אבנר: אני רוצה, סליחה, לפני שאהרון נותן את הספיצ'

שלו, אני רוצה לברר איפה נמצאת כב' שירה אבין, שהדו"ח הזה דן בתקופה

שהיא היתה ממלאת מקום ראש העיר.

מר אהרון אלמוג אסולין: הדו"ח הזה לא דן בתקופה שהיא היתה ראשת העיר

בפועל. הדו"ח הזה דן ב-2016, החל מינואר 2016 אבי גרובר הוא ראש

העירייה הנבחר. לפיכך, אני לא מבין את ההערה שלך. וזה גם לא משנה.

מר אבי גרובר: זה לא מדויק.

גב' נורית אבנר: זה לא מדויק בכלל.

ד"ר איריס קלקא: זה כן משנה, רגע-

מר אבי גרובר: כי הוא מתייחס והוא בודק תקופות שהיה...

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא גם מתייחס ל-2011, חבר'ה, בואו.

מר אבי גרובר: נכון.

גב' נורית אבנר: שגם בתקופה הזאת...

מר אהרון אלמוג אסולין: אז מה אתם רוצים, להביא את איציק רוכברגר עכשיו לפה?

גב' נורית אבנר: לא, לא.

גב' דברת וייזר: איציק לא מכהן כחבר מועצה, זה לא רלוונטי. היא מכהנת כחברת מועצה, היא יושבת כאן בפורום הזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: נו, אז?

גב' דברת וייזר: הדו"ח הזה מתייחס ל-2016, אתה צודק, אבל כל מה שכתוב כאן, כמעט, 90% ממנו, מתייחס להתנהלות מסוימת של עיריית רמת השרון לאורך שנים. משמע, גם בתקופת כהונתה כראשת עיר בפועל.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, נכון.

גב' דברת וייזר: ולכן, הביקורת מופנית מאוד אליה, כי בסופו של דבר, כמעט 90% מההערות של דו"ח הביקורת תוקנו במהלך הקדנציה של אבי ושל שירלי כמנכ"לית העירייה. ולכן הינו, נו, נו' הגדול, הוא מתייחס לתקופה שלה כראשת עיר. ואני רוצה רק לדעת, שנייה, לפני שנתחיל-

מר אבי גרובר: למשל אפשר לראות שהיא היתה נוכחת ב-85% מהישיבות, זאת אומרת, היא די דואגת להגיע לכל הישיבות, וזה מאוד נוח שהיא לא הגיעה היום.

גב' נורית אבנר: לא, זה לא מאוד נוח, זה חסר אחריות. כי אנחנו רוצים לשאול אותה שאלות, שהיא תענה לנו בהן ישירות. וזו דרך שלה להתחמק כמו שהיא התחמקה כשהיתה הצבעה על תקציב.

גב' דברת וייזר: אני רוצה לשאול לפרוטוקול, האם היא הודיעה

לכם שהיא נעדרת, שהיא נמצאת בחו"ל והיא מבקשת לכן לדחות את הישיבה

כי נורא חשוב לה להיות פה? היא שלחה למישהו מייל?

מר אבי גרובר: בעניין ישיבת המועצה – לא.

גב' דברת ויזר: אז היא לא ביקשה דחייה?

מר אבי גרובר: לא בעניין ישיבת המועצה.

גב' דברת ויזר: אני ממש הייתי שמחה שהיינו דוחים את הישיבה

שהיא תהיה כאן.

גב' נורית אבנר: חמור מאוד, והיא ידעה את זה שאנחנו מתחייבים

לעשות את זה עד סוף החודש.

גב' דברת ויזר: את ועדת כספים ביקשו לדחות. אבל את זה לא,

היא לא ביקשה לדחות כי היא לא יכולה להיות.

מר אבי גרובר: אז קיבלת את התשובה. בבקשה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מתכבד להציג בפני המועצה הנכבדה את דו"ח

הביקורת של מבקר העירייה לשנת 2016, את דו"ח מבקר משרד הפנים

ל-2016, ואת דו"ח מבקר המדינה שמתייחס לאיזושהי פעילות ניסיונית

שנעשתה כאן בין 2011 ל-2013. הדו"ח נכתב ב-2015-2016, והוא הגיע אלינו

השנה.

הוועדה קיימה דיון בכל אחד מהדו"חות והתרחקה מכל שיקול פוליטי. כל מי

שהשתתף בדיונים, הן חברי הוועדה והן הגופים המבוקרים, שמעו את

הפתיחה שלי בכל אחת מהישיבות ששיבות ועדת הביקורת נועדו לשיפור ולא

לשיפוט. לרוב מי שעמד מולנו היו דרגי עבודה, שבגלל אילוצים כאלה

ואחרים, היו צריכים לתת הסברים לפעילויות שנעשו בתקופה כזאת או

אחרת. וועדת הביקורת ניסתה יחד עם הנהלת העירייה, בעיקר מנכ"לית העירייה ועוזרה, לתת תשובות מניחות את הדעת.

בהזדמנות הזאת אני מבקש להודות למבקר העירייה על העבודה המקיפה שהוא עשה. לחברי הוועדה, ואני אמנה אותם בשמם: ד"ר איריס קלקא, גיא קלנר, פרופ' מימוני ועידו כחלון. ולכל הגופים שהגיעו לתת לנו דין וחשבון. אני רוצה לציין נקודת אור במהלך כלה דיונים. אפשר לראות אפילו נקרא לזה ביקורת וועדת ביקורת פרו אקטיבית, כי ראינו שיפור תוך כדי ביצוע-

מר אבי גרובר: עוד פעם את המשפט האחרון, סליחה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר נקודת אור.

גב' נורית אבנר: ... מהקואליציה.

מר אבי גרובר: עברו צד.

גב' דברת וייזר: אז לא צריך לשנות את ה...?

מר אבי גרובר: נראה אותך מצליחה לשנות. הם לא ייתנו לך לשנות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה לשנות? אני לא מבין. אפשר להמשיך? אני יכול לגמור את הדבר הזה בשעה, אם לא יהיו הפרעות. אחרת אנחנו ניגרר פה ל-4 שעות.

גב' נורית אבנר: לא, פשוט מפריע לי הקטע, אהרון, שבועדה יושבים חברי אופוזיציה ואני לא יודעת כמה עידו כחלון היה בישיבות האלה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תתאפקי, אז תתאפקי.

גב' נורית אבנר: אז יש לי בעיה עם זה ש...

מר אבי גרובר: אתה יכול לענות עניינית, בלי ה'תתאפקי'.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תתאפקי, נו. אבל אי אפשר ככה.

מר גיא קלנר: ... אתה מכיר את זה?

מר אבי גרובר: אה, שלום.

גב' דברת וייזר: ברור, כי עכשיו הדו"ח נוח.

מר גיא קלנר: מה זה הדו"ח נוח?

גב' דברת וייזר: דו"ח מאוד נוח.

מר גיא קלנר: בן אדם נותן דו"ח, ישבה שירלי בחלק מהשיבות,

הכל...מה אתם תוקפים?

מר אבי גרובר: בואו ניתן להם.

מר גיא קלנר: תוקפים על כלום כי החלטתם לתקוף?

מר אהרון אלמוג אסולין: תנו לעבוד. נו, מה הקטע שלכם?

גב' דברת וייזר: דו"ח מצוין.

מר גיא קלנר: על מה אתם תוקפים.

מר אהרון אלמוג אסולין: תתנו לעבוד.

גב' נורית אבנר: הדו"ח צוין, מראה את כל הלקויות של התקופה

שהיא היתה.

מר אבי גרובר: יאללה, בבקשה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חוזר עוד פעם, ביקשת שאני אחזור, אני

אחזור. נקודת אור בכל עבודת הביקורת בשנה הזו, אני חושב שקיימנו משהו

כמו 7-8 דיונים, כולל דו"ח על תיקון ליקויים, שבעקיפין נכנס כאן, לא נתנו

לו אולי את הבמה המרכזית, כי הוא לא מחויב המציאות כאן.

אבל אני אומר, תוך כדי עבודת הביקורת של רואי החשבון שעבדו עם ניסים, ותוך כדי עבודה של ועדת הביקורת ובדיונים שלה, זאת אומרת, קצת לפני וגם אחרי, היתה השתפרות ותיקון ליקויים תוך כדי תנועה. אני חשוב שזאת עבודה, נקרא לה פרו-אקטיבית, שנותנת תוצאות ולא מחכים שנגמור את הדיון הזה ונגבש את כל ההמלצות ונצביע עליהן כולן ואחר כך נתחיל לעשות את תיקוני הליקויים. אני חושב שזאת נקודת אור שהיא נקודת זכות גם למנכ"לית העירייה וגם לכל ראשי המחלקות שהגיעו ונתנו לנו...

מר אבי גרובר: ראש העיר לא קשור?

גב' נורית אבנר: זהו. איפה ראש העיר בזה?

מר אבי גרובר: לא, בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: ראש העיר לא השתתף בדיונים.

מר אבי גרובר: אה, אוקיי. בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מדבר על תגובות של האנשים. אם זה בא ממך, תבורך.

גב' נורית אבנר: קשה לתת מחמאה לראש העיר.

גב' רות גרונסקי: הנה, אמר.

ד"ר איריס קלקא: וואי, איזו אנרגיה. משהו, מה.

גב' נורית אבנר: יש לך מה להוסיף?

מר אבי גרובר: הכל טוב, הכל טוב. בבקשה, אהרון.

ד"ר איריס קלקא: אני לא עוסקת בפרסונות... לא ראש העיר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה להביע תקווה, שאני כבר מתחיל לפקפק בה לאור התגובות שלכם, שנדע למנף את הביקורת להתייעלות ולהמשך

השתפרות. סך הכל אנחנו כאן לשרת את תושבי העיר, וזאת העבודה שלנו. אני בכל אופן מתייחס לעבודה שלי בשיא הרצינות, גם מכין את הדיונים כמו שצריך, גם מביא אותם, משיג את שיתוף הפעולה של האנשים שמציגים בפנינו, ותעיד על כך מנכ"לית העירייה שרואה את התוצאות.

אנחנו נתחיל בסדר הדברים כפי שהם מופיעים בדו"ח הביקורת, ונתחיל בהסעות תלמידים. אני מקריא במהירות, ואני מבקש לא להתעכב על עיקרי ההערות, כי עיקרי ההערות בסוף, חלקם הגדול קיבל מענה, ומה שלא קיבל מענה, תורגם להמלצה. אין תקן לאחראי ביקורת שטח, תקציב ההסעות שקול לזה של ערים בסדר גודל כמו חולון וכפר סבא. וכשאנחנו משווים את זה לערים בסדר גודל שלנו, אז התקציב הוא פי 3.

המסקנה היא שניתן לחסוך כ-5 מיליון ש"ח בשנה, כך כותב המבקר. בפעול יש לנו 1,129 תלמידים בהסעות, בעוד שעל פי החוק ונהלי משרד החינוך, רק 217, חמישית זכאים להסעות האלה. אנחנו מסייעים ילדים בני 3-4 בניגוד לחוק. בינואר 2016 הופסקה התקשרות עם החברה שמעניקה תמיכה לתוכנת ההיסעים, לא... זו טעות. חברה שהיתה חלוץ בארץ בעניין הזה. אין תחנות ירידה מסודרות, הורים לא ממתנינים לילדיהם. יש ילדים שיורדים באמצע כביש ואפילו כיכר. מנהלת מחלקת היסעים, שזוכה למחמאות על מקצועיותה, מזינה באופן אוטומטי ילדים משנה לשנה, ואין תיעוד מלא של הפרות הסכם על ידי הקבלן ולא מופעלים סנקציות של קנסות.

התרגום של ההערות האלה כלהלן. א' – יש אחראי ביקורת שטח, קוראים לו שלומי שוורץ, הוא באגף קרוב ל-5 שנים. היתה בעיה בהסדרת התקן שלנו. הנושא טופל, אין הערה. הסעת ילדים קטנים. מנהלת המחלקה החדשה, שלא הגיעה לדיון, אבל אנחנו יחד עם ראש אגף החינוך קיבלנו דיווח שההערות של

הביקורת מקובלות לחלוטין ומשנת הלימודים תשע"ז לא מוסעים יותר ילדים בגילאים האלה.

לגבי נושא תחנות האוטובוס הלא מוסדרות – הציבו תמרורים במקומות שלא היה בהם תחנת אוטובוס מסודרת. ויחד עם צביקה שמואלי ובביצוע של מחלקת חוצות הנושא שופר. שנת הלימודים שמתחילה, לא היה ילד שלא ירד בתחנות מסודרות.

לגבי איסוף ההורים – בעקבות המלצת הביקורת, דיברו עם ההורים שלא מחכים לילדים. התריעו ואמרו שלא יהיו זכאים להסעות. לקח כחודש, ההורים הפנימו, הנושא טופל, אין הערה.

לעניין הפסקת הקשר עם חברת התוכנה, החברה פשוט נבלעה על ידי חברה אחרת, חדלה לפעול. ההצעה שהיא נתנה, היא לא היתה ריאלית למימוש על ידי העירייה. נבחנות כרגע כמה תוכנות טובות והן בתהליך של בחירה. יכול להיות שיש כבר עדכון לדבר הזה, כי זה אחד הדיונים הראשונים שקיימנו. נמצא פה אורי, והוא יוכל לעדכן, אם יש על מה לעדכן.

בעניין מעקב אחר תקלות של חברת ההסעות, עד שתפתח תוכנה חליפית לתוכנה הקיימת, נושא של תיעוד מוסדר ובר אחזור אינטליגנטי, חייב להיות במחלקה. המחלקה קיבלה את ההערה הזאת ותיישם אותה.

סוגיה מרכזית בביקורת היה ללא ספק הסחף שנוצר לאורך שנים. שנים זה 10 שנים בכמות הילדים המוסעים. בבדיקה שנעשתה במהלך הדיון, עלה שהביקורת של הרואה חשבון שבדק את זה, שכחה להוסיף את תלמידי החינוך המיוחד, כך שבפועל חצי מוסעים שלא לצורך או לא לפי הנהלים וחצי כן. זה לא 1; 2, זה 1; 5, זה כבר איזשהו שיפור.

סוגיה שמעלה ביקורת בנושא העלויות הגבוהות מידיי במערך ההיסעים, גם היא זוכה לטיפול ענייני על ידי אגף החינוך, וגם על ידי מנכ"לית העירייה.

מאידך, כל הדברים שהוצגו כאן, לא מראים על פתרון קרוב. עשינו דיון באמת עמוק איך אפשר להגיע לאיזשהו פתרון מניח את הדעת, כי הציו לנו שלאורך משהו כמו, תקן אותי אורי אם אני טועה, 5 שנים עד שנרגיל בעצם את האנשים שהתחומים הם תחומים מוגדרים ואי אפשר לסגת מהם. צריך לעשות את זה בהדרגתיות של משהו כמו 5 או 6 שנים.

הוועדה ממליצה למנות, היות והחינוך מטפל בחינוך, אנחנו חושבים שהנושא הוא נושא מקצועי של תחבורה, וההמלצה של ועדה היא לשכור את שירותיו של מומחה תחבורה, שיידע גם לעשות את הדיספצ' נכון, גם את התכנון נכון, וגם אולי להביא פתרונות נוספים ממשדד התחבורה. אתם צריכים להבין שהנושא הוא מאוד מורכב. הוא כולל בתוכו תחבורה ציבורית משכונות מרוחקות, אבחנה בין תיכונים ללא תיכונים. ילדים במצב כזה, ילדים במצב אחר. ההרגלים שאנשים התרגלו אליהם, שזה אולי אחד הדברים הקשים. אנחנו כוועדה ממליצים לקחת איש מקצוע ולהשקיע את מה שצריך להשקיע בעניין הזה. זה משאב שמחזיר את עצמו בסופו של עניין, ולכן זאת ההמלצה הכי, לא רוצה להגיד אינטליגנטית, כי אז תגידו שאנחנו מחמיאים לוועדה, אבל הכי פרקטית שיכולה להיות כדי לשפר את העניין הזה.

אני רוצה לסיים בברכה לגב' יהודית סקפה אם אני זוכר נכון.

גב' נורית אבנר: היא פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שלום גב' יהודית סקפה. אני 4 שנים מנהל דיוני ועדת ביקורת. אני לעיתים נדירות ראיתי שיתוף פעולה ברמה הזאת. לא הכרתי את גב' סקפה לפני. אני שמח שיצא לי להכיר אותה, חבל לי שהיא כבר לא עוסקת בזה, אבל אני בטוח שאת עוסקת בדברים אחרים יותר חשובים. ואני חושב שהוועדה וגם המועצה, צריכה להודות לה לא רק על שיתוף

הפעולה בביקורת, אלא גם על העבודה המאוד רצינית שעושה בתנאים מאוד-מאוד מורכבים.

סיימתי נושא ראשון. האם אני רשאי לעבור לנושא שני?

מר אבי גרובר: אני מציע שתסקור את כולם, כי אחרת אנחנו ניכנס עכשיו פה לכל מיני.

מר אהרון אלמוג אסולין: שאלתי אם אני יכול לעבור לנושא שני.

מר אבי גרובר: כן, כן, כן. תעבור את כולם ואחרי זה נחזור מה שנקרא אחד-אחד, ואם צריך נריב על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: תדאג למזוג לי מים.

מר אבי גרובר: תשקה לנו אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: רישוי עסקים – עיקרי ההערות שעלו בביקורת. בעיר 531 בתי עסק שדורשים רישוי, כאשר רק ל-380 יש אכן רישוי. הכנסות מאגרות, כ-60,000 ₪ בשנה מקנסות. 160,000 ₪ ב-2014, 62,000 ₪ ב-2015. בפועל גבינו רק 50% בכל שנה.

בהערות הביקורת מופיע שמבנה המחלקה אינו תואם את הנחיות משרד הפנים. מצד אחד יש תפקידים שאינם מאוישים, ואחרים שמאוישים ולא צריכים להיות קיימים. השכלה חסרה לתנאי סף והשלמת הכשרה רלוונטית לתחום של חלק מאנשי הוועדה. הועבר דו"ח שגוי למשרד הפנים על כמות הביקורות. אין תיעוד לביקורות וסיורים בבתי עסק, אין תכנית עבודה מוגדרת... לבעלי תפקידים. מערכת אוטומציה לא שודרגה. נוהל פנימי של המחלקה חסר ולא מעודכן למרות שהוא נכתב רק ב-2015. תברואן כותב דו"חות במעבד תמלילים, מישהו זוכר מה זה? ותזכורות באופן ידני.

אין ממשק עבודה מול המחלקה המשפטית. יש בעיה בהרשאות לאותם מחשבים שיש. אין תחנת מידע זמינה לציבור, בעיות קשות במדגם מתן הרישיונות שנבחנו, 8 שנים עובד עסק ללא רישיון מתאים. הערות כמו כן או לא טעון אישור רישוי. ותביעה משפטית, למרות שהתביעה הסתיימה כבר ב-2010. ביקורת על הנגישות בבתי עסק, לא תקינה, לא לפי הנהלים. התאמה בין שמות בתי העסק במחשב אל מול התיק הידני. למשל 'שניצל חס', מופיע פעם כ'שניצל חס', ופעם כ'מזנון גל'. 'עולם הרכב' פעם, 'פרימייר' פעם שנייה. היו מקרים של גבייה כפולה של אגרה. החלטות של בית המשפט, לא מבוקרות על ידי המחלקה. אין סוגיה תברואתית. זאת אומרת, אם אין ביקורת תברואתית, אז אין ביקורת.

דווח על 1,600 ביקורים בכל שנה ב-2014 ו-2015. אין לכך שום גיבוי בטבלאות התברואן או המפקח שביצע אותן. ההסברים היו: פעם אחת המחשב פורמט ואין כלום, פעם שנייה התיק של הביקורות נעלם. 93 בתי עסק ללא רישיון, ורק 29 בהליכים משפטיים. ודיווח מנהלת המחלקה על יישום ההמלצות נבדק ונמצא לא נכון.

בלב כבד אני אומר, או שאני אתחיל קודם בדברים שכן השתפרו. לאחר הדיון הזה שהיה מאוד טעון, ואני אחזור אליו עוד מעט, הוגשו על ידי עוזר מנכ"ל העירייה, בעקבות בקשה של הוועדה, מבנה חדש של המחלקה שתואם את משרד הפנים, הגדרת תפקידים מסודרת, תכנית עבודה שנתית ותכניות עבודה פרטניות ועוד. אין לי כלים באמת לבדוק האם זה תואם ב-100% את ממצאי הביקורת, האם הם תואמים את נהלי משרד הפנים. ואני אוסיף עוד, שמהנדסה עיר לא זומן לדיון הזה. המחלקה הזאת עובדת תחת ההנדסה.

המלצת הוועדה היא שמהנדסת העיר החדשה, לא יודע כמה זמן עוד נקרא לה חדשה, בטח עד שיבוא מישהו אחר. אז מהנדסת העירייה אינני עירית טלמור.

גב' רות גרונסקי: לא, היא אדריכלית.

מר אהרון אלמוג אסולין: אדריכלית, יחד עם מנכ"לית העירייה, תתעמקנה בדו"ח הביקורת ותוודא יישום הערות הביקורת ומימושן בפועל. האווירה בדיון היתה מאוד קשה, מאוד טעונה. התחושה היתה שאין כל כך שיתוף פעולה, לא במהלך הביקורת, וגם במהלך הדיון הוא הגיע כמעט לכדי פיצוץ.

מאוד מדגדג לבוא ולומר שאולי אחרי שתגענה למסקנה מנכ"לית העירייה ועיריית שנוצר איזשהו שיפור, אני בדחילו ורחימו אומר, אולי שווה לעשות ביקורת נוספת. כי אני חושב שזאת מחלקה שהיא חשובה. היא משרתת ציבור שממנו העירייה הזאת מתקיימת, ארנונה קצת יותר טובה מזאת של תושבים. ויכול להיות שיש מקום לבדיקה נוספת של המחלקה הזאת. אבל אני חושב שכדי שזה יהיה יעיל, רצוי שיהיה איזשהו מקצה שיפורים שינוהל, בהמלצתנו, אני לא יכול לכפות את זה, על ידי שירלי ועל ידי עיריית. וטרינר העירייה – עיקרי ההערות, אין תקציב ואין כוח אדם ואין מקום מתאים. נגמר העולם, מת העולם, נשרף הים.

מר יעקב קורצקי: הדגים עלו על העצים.

מר אהרון אלמוג אסולין: חוקי עזר לא מעודכנים ולא רלוונטיים. לדוגמא, הגדרות מהו כלב מסוכן, הדברים השתנו משנות ה-70 ועד היום. מדברים על דיסקית במקום ששב, מדברים בשקלים ישנים במקום שקלים חדשים. גיל בעל הכלב לא מתועד. הרשעות קודמות של בעל הכלב, אין הצהרה. אנחנו לא מדברים על תעודת יושר, אנחנו מדברים על הצהרה של בעל הכלב שאין לו הרשעות קודמות. קרוב ל-1,500 כלבים ללא חיסון, וזה על פי הרישומים. היעדר אכיפה, זאת אומרת, אנחנו מפסידים כ-1 מיליון ₪ להכנסות העירייה, בגלל שאנחנו לא אוכפים.

אין שירות של עיקור וסירוס. אין מכלאה לכלבים והפתרון של בני ציון, כך אומרת הביקורת, המכלאה בבני ציון אינה משרתת את תושבי העיר. כלבים שנשכו, העירייה אינה ערוכה לתת את השירות, אין מכלאה, אין רכב להסעת הכלבים, אין הטלת קנסות. ואם יש, הם ידניים ולא ניתנים ממש לאכיפה.

בדיקת בשר מתבצעת ברח' חד סיטרי, ללא אפשרות העמקת הבדיקה, כשבדרך כלל יש פקקים וצפופים מאחור. אין סיורים יזומים לביקורות בבתי עסק הסוחרים במוצרים מן החי. אין פעילות הסברה וגיוס מתנדבים להגברת המודעות לחשיבה על שמירה על בעלי החיים.

מאז הדו"ח והדיון בו, חלו שיפורים משמעותיים והתפתחויות חיוביות, הן בהקצאת המשאבים, הן בהקצאת כוח אדם ושיפור כללי באווירת העבודה של המחלקה הזאת מול הנהלת העיר. אני יכול להפסיק את כל ההערות שלי מבחינתי בהמלצה הזאת, שהוועדה ממליצה לתת לווטרינר העירייה ולמנכ"לית העירייה לעבוד בשקט. היות ויש גם אווירת עבודה חיובית, אנחנו חושבים שחבל פשוט להיכנס לכל הדברים האלה. כי כאמור, יש מקום חדש, הבדיקות של הבשר לא מתבצעות ברחוב, מתבצעות במקומות עצמם.

מר אבי גרובר: ... לדעתי כבר לא בודקים יותר...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, מישהו אחר בודק את הבשר, זה לא הווטרינר. ולכן אמרתי, הפתרון בא מעצמו. אני חושב שאם יש כן מקום לעשות ריכוז מאמץ, זה בחיסון או בוידוא חיסון יותר נכון של 1,500 כלבים, כי כל שאר הנושאים מטופלים ואני חושב שאנחנו סתם נשחית זמן. ואנחנו מאחלים הצלחה גם לווטרינר וגם למנכ"לית העירייה בעבודה המשותפת שלהם.

חיובי ארנונה – עיקרי הערות: קבלת הקהל מתבצעת במקום שמחייב שיפור בלשון המעטה. ביצוע סקר נכים לקבלת תמונת מצב, הן של מחלקת הגבייה

והן של נציג המנכ"לית. למה כתבתי את זה? אה, תשכחו, טעות. ביצוע סקר נכסים החל להתבצע. היו שאלות בעצם ששכחתי למחוק. מידור הרשאות מחייב שיפור.

מר אבי גרובר: אתה יודע שתיקנו את החוק ולא...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני לא יודע. כשאני דנתי בדיון, לא היה ביטול של החוק הזה. אמרו שיש עתירות וכאלה, אבל...

מר יעקב קורצקי: בזכות הוועדה ביטלו את החוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני לא יודע אם בזכות הוועדה. הוועדה ממליצה כן לעשות סקר נכסים, מהטעם הפשוט שהוא מביא הכנסות יותר טובות לעירייה, לא בגלל החוק. עדכון סיווג וגודל הנכס, לא מתבצעת באופן תקין. תשלומים במועד לא מתבצעים. ועררים, יש שם טענה ארוכה מאוד, ארוכה מידי.

הדו"ח הזה התחיל רע, כי היתה התנצחות בין מבקר העירייה או בין נציו של מבקר העירייה לבין הגוף המבוקר. אני רוצה לציין שמדובר בביקורת רביעית שמתבצעת על ידי אותו מבקר באותה מחלקה, ונוצרו מתחים מיותרים. הוועדה קיבלה המלצה, ואני מבקש שהמועצה תצטרף להמלצה הזאת, שבמדיה וצריך לבצע עוד ביקורת על המחלקה הזאת, אנחנו לא מתערבים כמובן בצורך שהמבקר יוחלף, ולו רק הקילומטראז' שיש לו עם המחלקה הזאת. פשוט לרענן. הוועדה ממליצה על זה, מבקר העירייה שמע את זה, ואני מבקש ממועצת העיר-

מר אבי גרובר: זה משרד חיצוני שבדק.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש שמועצת העיר תקבל את ההמלצה הזאת. לעניין אולם קבלת הקהל, קיבלנו בשורה מרועי ומגזבר העירייה, שעד

סוף החודש יסגרו את כל התכניות ונכנסים לבינוי כבר באוגוסט. אני לא רואה בינוי, אלא אם כן הוא מתבצע במקום אחר. אז שווה אולי לקבל טיפה התייחסותו של גידי לעניין הזה, כי זה דבר שנאמר. זה דבר שאנחנו לא רואים, ואולי שווה לקבל עדכון עליו.

לעניין סקר הנכסים, הגזבר בעצמו עדכן שההשקה של האשכול הראשון, היא אמנם תעלה לעירייה 1.6 מיליון ש"ח, אך ההכנסות הצפויות הן של 10 מיליון ש"ח. בתנאים האלה, הוועדה קודם כל שמחה שהנושא הזה יצא לדרך. ב' – הוא מראה על כדאיות של להמשיך בהליך הזה. ואם אתה אומר שהוא לא מחויב בחוק היום, אז העירייה צריכה לחשוב אם זה נכון לעשות ולו גם בגלל ההכנסות שצפויות להיכנס.

הערה על מידור בהרשאות. מנהל המחלקה הציג לנו את תפיסת הניהול שלו, והוועדה קיבלה את התשובה שלו, והחליטה שהיא לא רוצה להתערב בצורת הניהול. מבחינתנו, צורת ההתנהלות שלו עונה על הצרכים ועל הנתונים.

באיזה נושא?

!!!

מר אהרון אלמוג אסולין: עניין של הגדרה של מידור בהרשאות. הוא הסביר שבצורת הניהול שלו, הוא הגדיר 2 אנשים שיש להם הרשאה לטפל בנושאים מסוימים, ולפיכך אנחנו לא מוצאים לנכון להתערב לו בניהול שלו. לעדכון גודל הנס, הנושא תוקן תוך כדי הביקורת. לעניין תשלומים במועד, יש הסכמה בין הביקורת למבוקר, והוועדה מקבלת את המלצת גזבר העירייה, שתיבדק אפשרות למצוא מערת שתקפיץ עררים כדוגמת המערכת שמקפיצה סטטוס של ניהול תיקים במחלקה המשפטית. אני לא יודע אך זה עובד אצלך, אבל מצאתם כבר בינתיים משהו? שווה לשמוע עדכון על זה.

ההערה על אי כינוס ועדת ערר, היא לא מתייחסת למחלקת גבייה. אין לנו מה לעשות עם מנהל מחלקת גבייה, כי הוא אינסטנציה משפטית ברמה של בית משפט שלום, כך שההערה ההיא לא יכולה להתייחס אליו.

גם כאן, כמו במקרה של גב' סקפה, אני חושב שהמחלקה הזאת, שזאת כאמורה הביקורת הרביעית שעוברת ב-4 שנים, עושה עבודה מצוינת. יש שם חבורה של אנשים שדואגים בעצם, זה החמצן של העירייה. הם דואגים להביא כסף לעירייה. הם עושים עבודה יוצאת מן הכלל, זאת לא הפעם הראשונה שהוועדה הזאת מחמיאה לה. ואני מקווה שליבם לא יגבה. ככה אומרים בעברית? ואני בטוח שזה לא יקרה. ההערה לביקורת בעניין הזה, היא שאם כבר מציגים גבייה של ארנונה, אני חושב שהדו"ח היה חסר בלהראות את גרף העלייה, כי ישנו גרף עלייה לאורך השנים. גרף עלייה שהוא גם כפונקציה של עבודת החבורה, וגם כפונקציה של גודל האוכלוסייה ועסקים וכל הדברים האלה.

מערך הרכש – עיקרי ההערות: נפתח ונאמר שהביקורת עסקה ברכש שאינו מצריך מכרזים. במחלקת הרכז מתבצעות כ-10,000 רכישות בשנה, 800 בחודש, 40 ביום. זה סיפור לא פשוט בכלל ומאוד מורכב. ההערות הן שיש צורך בבחינת נהלים פנימיים בהתקשרות עם יועצים. מכרזי זוטא לא מנוצלים מספיק על ידי העירייה. רק 20% עד 25% מהרכש מתבצע על ידי מחלקת הרכש. עירוב תחומים בין הזמנת טובין להזמנת שירותים. אין תכנון רכש שנתי או תקופתי.

הרכב ועדת קניות שופר באוגוסט 2016, עדיין יש מקום לשפר נושאים, נקרא להם טכניים כמו חותמת, פרוטוקול, הנמקות לאישור וציון חריגות מתקציב. הצורך להקפיד שלכל אישור רכש יהיה אישור תקציבי. ביצוע רכש ישירות על ידי המחלקות, הערה שתיכף נטפל בה. הזמנות רכש רטרואקטיביות בזמן

קבלת הטובין או החשבונית. שליטה בהליך ההזמנה, פתוחה, בוטלה... חלקית או עברה לשנה הבאה, לא מתבצע באופן הכי תקין. אין נוהל ביטול הזמנה שלא יצאה לפועל או סגירת יתרות. הרשאות – לכולם יש את כל ההרשאות. אין מדרג ואין לוח סמכויות, כנ"ל לגבי עובדי הגזברות, עובד של מחלקה אחת יכול להוציא הזמנת עבודה של מחלקה אחרת. ריבוי הזמנות עבודה אצל ספק נתון, ש כל הזמנה לחוד אינה מצריכה מכרז, אך כולן ביחד בשנה אחת מחייבות מכרז. הדוגמא הקלאסית היא של דשא סינתטי בבתי הספר. התקשרויות ארוכות טווח, דגש על גינון, אין הסכמים, אין אישור ועדת קניות. ניהול מלאי ואינוונטר בעייתי.

עיקרי ההמלצות – גם כאן, כמו אצל גבי סקפה וכמו אצל ינון, הוועדה התרשמה מאוד לחיוב מעבודתה של מנהלת המחלקה דורית אמיגה. דורית עובדת על פי נהלים בצורה מאוד קפדנית, במקומות שיש הערות אנחנו תיכף נטפל בהערות. ומצד שני, היא מאפשרת את החיים וזה דבר לא פשוט. יש לחץ, תמיד יש דברים של הרגע האחרון. ההתרשמות שלנו היא שהיא עושה עבודה יוצאת מן הכלל. גם במהלך הדיון בביקורת, היא היתה פתוחה לביקורת, שיתפה פעולה בצורה טובה, שהמגמה היא שיפור. על כך, כמובן שאנחנו מברכים. היא פה דורית אמיגה?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. אנחנו נמסור לה.

מר אהרון אלמוג אסולין: רכש שמתבצע ישירות על ידי מנהלי מחלקות.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא קיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: עשינו דיון. זה מתקיים. ההערה קיימת, והיא נבחנה גם מול דורית אמיגה. זה לא בסדר, זה לא בסדר. ולכן, ההמלצה שלנו, היא שמנכ"לית העירייה יחד עם דורית אמיגה, אבחנו אופציה של נקיטת צעדים משמעותיים מול מנהלי מחלקות שחורגים מהנהלים בדבר הזה.

כי לפעמים זה חיוב על כמה לירות, ולפעמים יכולים לסבך את העירייה ברכש שלא דנו בו עד הסוף, וזה בוודאי לא תקין.

הוועדה ממליצה להשתמש בגופים, נקרא להם חותכי ארגון כמו מחלקת הרכש, כדי לשפר ולייעל את פעילות העירייה. כלומר, אם יש נושאים שכל מחלקות העירייה, סתם דוגמא שאיננה רלוונטית, כי כבר הסבירו לי שהיא לא רלוונטית, כולם קונים ניירות למדפסת ונייר טואלט, אז צריך לעשות קנייה מרוכזת. שוב, הדוגמא היא לא טובה. ההערה היא במקומה, וצריך למצוא את אותם מקומות שאפשר לעשות הזמנה מראש על ציוד שיודעים שיצטרכו אותו כלל המחלקות. הבנתי שזה באיזשהו הליך.

גב' שירלי פאר יגרמן: אפשר להגיב?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, תעירי ב-2 דקות כדי שלא סתם. לי זה חשוב, כדי שלא נגיד סתם דברים.

גב' שירלי פאר יגרמן: אנחנו הטמענו את כל החתימה הדיגיטלית.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, אני כבר מגיע לזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: היום כל ההזמנות של הרכש, מרוכזות.

מר אהרון אלמוג אסולין: הבנתי, אני כבר מגיע.

מר אבי גרובר: אתה רץ, אחרי זה תגובה מסודרת. בוא, נעשה את הדיון היום.

גב' שירלי פאר יגרמן: סליחה, אני מתנצלת..

מר אהרון אלמוג אסולין: הנושא הבא הוא נושא של שימוש בתוכנת הזמנה, ופה באמת נכנס הנושא של הזמנה דיגיטלית או חתימה דיגיטלית, מבחינתנו זה נותן פתרון.

בנושא האינטרנט, הסבירה דורית אמיגה ששנה שלמה לא היה מנהל

אינוונטר, היום יש מנהל אינוונטר.נעשה אינוונטר, מבחינתנו אין הערה. בסוגיית פיצול ההזמנות, כמו במקרה של הדשא הסינתטי בבתי הספר, ההערה מקובלת, היא מקובלת על מנהלת המחלקה, היא מקובלת על כל משתתפי הדיון.

הוועדה ממליצה לתחקר את האירוע כאירוע נקודתי במסגרת של הפקת לקחים של מנכ"לית העירייה, או אפילו אגף החינוך, כי זה נפל במגרש שלאגף החינוך, ולראות איך אירוע כזה לא יחזור על עצמו. כי המשמעות של להזמין ל-3 בתי ספר בכל הזמנה לחודש, שאף אחת מהן לא מחייבת מכרז, אבל כולן ביחד מחייבות מכרז, אנחנו חושבים שזה דבר שראוי לתחקר אותו. אני מביא מונח פה מהעולם הצבאי, אבל זה הדבר היחיד שאני יודע להביא. אבל בהחלט הפקת לקחים במקרה הזה, מתחייבת כדי לראות איך מקרה כזה לא קורה שוב.

דו"חות מבקר העירייה הסתיימו. מבחינתי לא דנו בדיון על נוכחות חברי המועצה בדיונים.

מבקר משרד הפנים – אין הקפדה על קבלת החלטות במלואן בוועדת המכרזים, ואין תיעוד על כך בפרוטוקול הוועדה. אין הקפדה על ביצוע מכרזי זוטא, הערה שחוזרת על עצמה מהביקורת שנעשתה במחלקת...

תב"ר בית ספר דורון, חרג בשיעור של 129%. מתן תמיכות לאחר המועד שנקבע. הביקורת אומרת שניתן לבצע את התמיכות האלה, רק צריך לרשום הנמקות. העירייה אישרה תמיכות בשנה האחרונה, 4 תמיכות כאלה ללא הנמקות וללא רישום ההנמקות, בטוח שהיו הנמקות.

דו"ח תיקון ליקויים – יש אכן שיפור, ואולם העובדה שיש תשובות של העירייה שבעבר היו חריגות גדולות יותר, ולכן מוצאים לזה הצדקה בחריגות החדשות. אנחנו חושבים שזו לא תשובה. דין פרוטה כדין מאה, אני מצטט פה

את שירלי. ואם חרגנו ב-3 תב"רים ב-X ש, לי זה מזכיר את החריגות של 2013. ואני חושב ששווה שנתעורר דקה לפני ונעצור אותם קודם.

מר אבי גרובר: רק עם עוד 2 אפסים בסוף המספר.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, נכון. אבל אמרתי שמנכ"לית העירייה אמרה בשכל רב, שדין פרוטה כדין מאה, ולכן, אם אפשר להרוג את האירוע הזה כשהוא קטן, שווה לקחת לתשומת הלב את ההערה.

והדבר השני, דו"חות רבעוניים, התשובה שנעשה מאמצים לא מספק, וצריך לממש את המאמצים האלה לכלל הגשת דו"חות רבעוניים למשרד הפנים בזמן.

סטיות מביצוע התקציב הרגיל – תיכף נגיע לזה. 3 תב"רים סגרו באיזון, על זה אנחנו מברכים. 3 תב"רים שהופעלו לפני אישור משרד הפנים. גם כאן זה מזכיר לנו נשכחות מ-2013. אפשר להימנע מזה, אפשר לנסות לתקן את זה, ואנחנו בטוחים שזה גם יבוצע.

המבקר מעלה 15 תב"רים שהיו ללא פעילות במשך 2016. 12 תב"רים בחריגה ללא אישור. גם כאן, הסבר העירייה שבעבר היה יותר גרוע, איננו רלוונטי.

תב"ר תכנית אב למחזור שינה ייעוד ללא אישור משרד הפנים. הפרשה לפנסיה עבור מנכ"לית העירייה, אני רוצה לגמור את הנושא הזה מיד. הנושא טופל, תוקן, אין הערה. זה פשוט נרשם פה, אז כדי שלא תהיינה שאלות, אפשר גם למחוק את השורה הזאת. מבחינתי פיקוח על השימוש בכספי התמיכה, מתבצע על ידי מפקח חיצוני ולא פנימי. כמו כן, אין דו"חות שאכן הפעילות של העמותות שנתמכות, אכן מבוצעות. וחובות עובדים – אין ממש שיפור, ופה שאלנו שאלה פתוחה האם לעירייה יש מחשבה כיצד לקדם את הנושא.

עיקרי ההמלצות – בעניין רישום פרוטוקולים מדויקים, הוועדה ממליצה

המלצה כפולה. יו"ר הוועדה ינחה במדויק את רושמי הפרוטוקול מה לכתוב ברמת ניסוח החלטות מפורטות. מאידך, אנחנו חושבים שמנכ"לית העירייה, כמזכירת כלל הוועדות, תוודא וצריכה לוודא שאכן המלצה זו מתקיימת.

בעניין ההערה על היעדר מכרזי זוטא, הוועדה ממליצה שמנכ"לית העירייה, עם גזבר העירייה ועם ועדת היועצים, יבחנו שוב את הסוגיה. הסבירו לנו שמכרזי זוטא הם לא חובה. מבקר משרד הפנים כותב שזה מחייב מכרז זוטא. והיות וההערה הזאת חזרה על עצמה גם ממבקר העירייה וגם ממבקר משרד הפנים ואנחנו לא יודעים באמת לחתוך פה בעניין הזה בצורה חד משמעית, אנחנו רוצים להעביר את ההחלטה לבחינה ולבדיקה יסודית של מנכ"לית העירייה, הגזבר וועדת היועצים.

על החריגה לתב"ר בית ספר דורון התקבל הסבר, לדעת הוועדה, מניח את הדעת. אישור תמיכות לאחר הזמן, הוא אפשרי, צריך פשוט לרשום את ההנמקות והעירייה תקפיד על כך בעתיד, גם זה באחריות מנכ"לית העירייה. דו"ח תיקון ליקויים, אנחנו כאמור לא הבאנו את כל דו"ח תיקון ליקויים. אנחנו כאמור לא הבאנו את כל דו"ח תיקון הליקויים שעשינו על כלל ההערות שהיו בדו"חות עבר. אבל מבקר משרד הפנים מעלה שהחריגות מהתב"רים, דין פרוטה כדין מאה, אנחנו מקבלים את ההמלצה הזאת, והדו"חות הרבעוניים כנ"ל. בשאר הדברים יש שיפור.

הפעלת 3 תב"רים לפני אישור משרד הפנים, לא תקין, וגם על כך מנכ"לית העירייה סיכמה שהעירייה תקפיד קלה כבחמורה בעניין אישור משרד הפנים, והוועדה ממליצה לאמץ את האמירה הזאת. גם בעניין ה-15 תב"רים ללא פעילות, קובעת מנכ"לית העירייה שיש מקום להשתפר, ואולם מוסיפה שחלק מהתב"רים אכן החלו בפעילות. הוועדה רצתה להתריע שאין כאן האטה בפעילות העירייה, ואם זה לא המצב, אז טוב. ואם יש האטה, אז אין לזה

הצדקה.

תב"ר תכנית אב למחזור – התקבל מענה, הוא קשור לדו"ח מבקר המדינה, שאני תיכף אגע בו. פיקוח על מימוש כספי התמיכות – מנכ"לית העירייה תבדוק את יישום הוראות הנוהל על מימוש התמיכות. אנחנו חשבנו, לפחות ב-4 שנים שאני כאן, שעו"ד גזית, הוא זה שצריך לעשות את הפיקוח. בא מבקר משרד הפנים, אומר בעצם שזה אמור להיות מבקר פנימי.

גב' שירלי פאר יגרמן: פנימי ולא חיצוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז הסוגיה הזאת חייבת להיבחן, מה באמת פקודת הנוהל ולתקן בהתאם. אנחנו לא יכולים לחיות בתחושה שאנחנו עושים דבר שהוא נכון, כשבפועל הוא לא, ועל כן מנכ"לית העירייה תבדוק את הסוגיה הזאת.

חובות עובדים – גזבר העירייה הסביר בצדק, שמתוך ה-925,000 ש' שעובדי עירייה חייבים לעירייה, ישנו עובד אחד שאצלו מתרכזים 800,000 ש' כחוב מצטבר של שנת 1995. הוועדה חשבה שאולי יש מקום להגדיר כחלק.

מר אבי גרובר: הוא גר בכל רח' מרדכי.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה אתה, יעקב? לא, סתם, סתם.

מר אבי גרובר: לא, לא, סתם. לא הצלחתי להבין איך מגיעים לחוב כזה לבד מארנונה. כאילו מה... ארנון וינדזור לא מקבל כזה חיוב ארנונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו חושבים שחוב מ-1995-

גב' רות גרונסקי: חובות אבודים.

מר אהרון אלמוג אסולין: שזה עוד מעט 22 שנה כבר, אולי חלק ממנו צריך להגדיר כאבוד, כי זה מאוד לא מוסיף כבוד לעירייה שיש לה חוב.

מר אבי גרובר: לא, לא, זה לא שייך.

מר אהרון אלמוג אסולין: גזבר העירייה אמר שהוא ייכנס לעובי הקורה ויעדכן.

מר אבי גרובר: הגיעו איתו להסדר חוב, לא?

מר אהרון אלמוג אסולין: הסדר החוב שהגיעו אליו, הוא משהו כמו-

מר אבי גרובר: ברגע שהגיעו להסדר חוב, כל מה שמחוץ להסדר חוב.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא צריך לחיות עד 2225 כדי להחזיר אותו.

מר גיא קלנר: אולי הוא יחיה.

מר אבי גרובר: ברמת העיקרון, כשעושים הסדר חוב, כל מה שכאילו מוותרים עליו, נמחק מה...

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא קרה.

גב' רות גרונסקי: מהספרים, עוד לא מחקו?

גב' שירלי פאר יגרמן: עוד לא הגיעו למחיקה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, זאת היתה המלצת הוועדה, לבדוק אפשרות למחוק חלק מהחוב, כי אין סיכוי לגבות אותו. גזבר העירייה הבטיח ללכת לבדוק את זה, אז אנחנו ניתן לו את הזמן ומרחב המתבקש. חובה עליך לדווח עלינו במסגרת דו"ח תיקון ליקויים של מנכ"לית העירייה.

נושא אחרון, מבקר המדינה, הפרדת פסולת – בין החודשים ספטמבר 2015 עד מרץ 2016, מבקר המדינה בדק כיצד עיריות מסוימות, בהן אנחנו, נענינו ליישום קול קורא, שדיבר על הפרדת פסולת. עיקר הביקורת מופנה למשרד לאיכות הסביבה, משום שהסתבר, שאחרי שבזבוז 155 מיליון ₪-

גב' שירלי פאר יגרמן: במדינת ישראל.

מר אהרון אלמוג אסולין: לפח. כן, במדינת ישראל. אני לא יודע אם זה לפח למחזור או פח לא למחזור, אבל כנראה לא למחזור, ההערה הייתה שגם עיריית רמת השרון לא תרמה את תרומתה. הדברים האלה התקיימו במהלך השנים 2011-2013. היחיד עם הזיכרון היה מנהל מחלקת התברואה איציק כהן. אני אפילו לא מוצא 8טעם לחזור על כל ההערות שצוינו.

אני רק אומר ככה, אנחנו באמת מצרים על הבזבוז, כי בסופו של עניין, אם אין נקודת קצה להפרדת אשפה והכל הולך להטמנה אז לא עשינו כלום. המשרד לאיכות הסביבה פישל ופישל בגדול. רצינו לראות איך בכל זאת, לאור העובדה שהתכנסו כמה אנשים שאכפת להם מהנושא הזה, ובהם גם מנהלת מחלקת תברואה, איך אנחנו יכולים להוציא איזשהו לקח שאפשר ליישם אותו-

גב' שירלי פאר יגרמן: מנהלת איכות הסביבה, מנהל מחלקת תברואה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חוזר בי. גם דגנית מנהלת איכות הסביבה, וגם איציק כהן מנהל מחלקת התברואה. הוויספר הזה בתיאטרון של לפני 100 שנה. איך אנחנו יכולים להפיק איזשהו לקח מהאירוע הזה שאיננו נוגע לאף אחד, אף אחד מהמעורבים באירוע הזה לא נמצא כאן כדי להסביר מה היה שם. ובוודאי הוא לא נוגע לעירייה.

מר אבי גרובר: לא כאן עכשיו...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא היה בדיון מבחינתי הדיון בוועדה. לא היה שם מישהו שיכול היה, חוץ מאיציק כהן, שידע לספר, אין נקודת קצה. אז בסוף זה נגמר, ואם אתם זוכרים, ב-2013-2014, עוד אספו את הפחים, החום והירוק לאותה זה... אני חושב שאפילו העיתונים שמאחורינו פרסמו תמונות כאלה. אמרנו – איך אפשר בכל זאת להפיק איזשהו לקח.

הלקח שהפקנו, התפתח שם דיון על הפרויקט של הפחים הכתומים. ומתריעים

גם דגנית וגם איציק כהן, שההפרדה של האריזות היא חוק, וחייבים לבצע אותה, ומבצעים אותה בהדרגתיות ו... וכל הדברים האלה. אלא מה, חלק מהציבור זורק את האריזה עם התכולה שלה או עם שארית התכולה שלה. כשמדובר בפח שנמצא בחדר אשפה – נסבל. אמנם הפח לא מתרוקן כל יום, אבל הוא מתרוקן אחת לכמה זמן, אז לא נעים להיכנס לחדר האשפה.

מר אבי גרובר: אחת ליומיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אחת ליומיים אני חושב, או 3 פעמים בשבוע. אני לא יודע להגיד. סוף שבוע הוא קצת יותר ארוך ואז פחות נעים. ואז אנחנו מגיעים למצב הרבה יותר חמור שבאותם מקומות, בעיקר בבנייה הנמוכה, שהפחים הכתומים האלה הם פחים סביבתיים, קופסת סרדינים חצי מלאה, קופסת טונה או רחמנא ליצלן קוטג' שהחמיץ – יכול להביא גם מכרסמים, גם יתושים, גם ריחות לא נעימים, גם ריחות לא נעימים.

אמרנו, בעצם כל התכנית הזאת שתורגמה כבר לחוק, איננה נותנת מענה לדבר אחד, והוא אכיפה. איך אפשר לאכוף ככה שבאמת אדם יותר להפריד את אותה תכולה של האריזה מהאריזה עצמה. אמרנו, אנחנו לא יודעים להחליט שהעירייה יכולה לקחת את זה על עצמה, ואנחנו בהחלט ממליצים שהעירייה תיקח על עצמה בחינה, לא החלטה, בחינה, איך אפשר להגביר את האכיפה בעניין הזה. חלק מזה זה יהיה בהסברה, חלק מזה זה יהיה בהסברה, חלק מזה זה יהיה בבדיקה של אותם מרכזי השפעה, ולראות אם יש שם-

מר אבי גרובר: מי לא ניקה את הקוטג'?

מר אהרון אלמוג אסולין: תראה, מי לא ניקה את הקוטג', המקום שראיתי אותו מתקיים במאה אחוז, זה בשוויץ. גרתי שנה בציריך, הפרדת את האשפה והורדת את הנייר.

מר אבי גרובר: האמת היא שיש לי תשובה, אבל אני אחכה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר שהעירייה תלך ותבחן את זה, כי זו התרומה היחידה שהצלחנו להפיק מהדיון הזה על הפרדת אשפה. אני חושב שזה שווה בחינה. כי בסוף זה שירות שאנחנו נותנים לתושב. אני מודה לכם על ההקשבה, ומבקש מכם לאמץ את דו"חות הוועדה.

מר אבי גרובר: תודה אהרון על ההצגה של הכל. כמו שאתה רואה, נתתי לך ככה את הגב לדבר בצורה מסודרת ויפה, כי אני חושב שהדיון הזה הוא מאוד חשוב. אני אגיד לך למה הוא מאוד חשוב, באיזשהו מקום, תמיד אפשר למצוא את הפינות הקטנות ולנסות לנהל דיון שלם שמסתובב על הדברים הקטנים.

אבל יש בדו"חות האלה תמרורי אזהרה מאוד-מאוד גדולים ומשמעותיים. ולדעתי, וכמו שאני רואה את הדברים, הם מצטרפים לסוג של מחלה כוללת שהייתה בעיריית רמת השרון, ואני אגיד למה אני מתייחס. ככה אתה יודע, הכנתי לי פה כמה נקודות, אבל כשהצגת את הדברים אם שמת לב, אתה החמאת הרבה מאוד לאנשים. אחרי שאמרת, יש פה בן אדם מאוד רציני, מנהל המחלקה. אחרי שאמרת לאנשים כמה הם אנשים רציניים וכמה הם אנשים טובים, ביקרת הרבה מההתנהלות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה עשיתי?

מר אבי גרובר: הרבה מההתנהלות ביקרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא ביקרתי.

מר אבי גרובר: בהתנהלות של המחלקה. לא ביקרת התנהלות של מחלקות, עניינים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני ציינתי את ההערות כפי שהן היו.

מר אבי גרובר: כן, אבל אמרת במחלקה הזאת נהלים לא היה...

מר אהרון אלמוג אסולין: קיבלנו הסברים.

מר גיא קלנר: איפה שלא היה, אמר שלא היה. איפה שהיה, אמר שהיה.

מר יעקב קורצקי: נו, אז ביקרת.

מר אבי גרובר: זה לא רע, אתה יו"ר ועדת ביקורת. אתה אמור ולהגיד על הדברים איך הם עבדו, שפה לא היו קריטריונים, ופה לא הייתה את המערכת שבה אפשר לרשום ורשם על מעבד תמלילים 'זוכרים מה זה?'.
והמחלה הזאת שאני רואה אותה פה, מתייחסת לאופן שבו עיריית רמת השרון נוהלה. ומהסיבה הזאת, כשאתה אומר שראית לאורך הדרך שהדברים מתחילים לקרות, והחמאת לשירלי ולראשי האגפים ומנהלי המחלקות, אז אני רוצה ככה, אתה יודע, אני אספר לך סיפור קטן שימחיש לך באיזשהו מקום את מה שהיה המנוע העיקרי להרבה מהשינויים שקרו.

כשאני נכנסתי לתפקיד, ואנחנו ככה מתחיים לעבוד, ואתה מתחיל את העבודה השוטפת, שלמשל אני לא אשכח את הפעם הראשונה שהייתי אצלך, ישבנו, ככה ממש איך שנכנסנו לתפקיד. ואני מקבל את כל הדפים, ראש העיר צריך לחתום על כל הזמנה. ואני מקבל איזו בוכטה כזאת של ניירות, ככה בגובה של איזה חצי מטר ניירות שאני צריך לחתום עליהם. ואתה מקבל רק חשבונית. אתה מקבל את הנייר. ואני מתחיל לשאול אותם 'רגע, מי אישר את זה? מי בדק את הדברים האלה?'. ואין כלום על הניירות, ואז אתה מתחיל להחזיר, אני רוצה שעל כל חשבונית יופיע באיזה פורום זה אושר, מי המנהל שבדק את זה וראה שבאמת צריך. ואתה מתחיל להחזיר את זה, וזה מתחיל לאט-לאט, העניינים מתחילים לחזור אליך מסודר.

וכשאנשים צריכים לחתום פתאום, אז לפני שהם חותמים, הם עוברים על זה עוד פעם, אתה מתחיל לראות שנעשה איזשהו סדר. אתה מקבל אליך

חשבוניות של כל מיני משוקמים זה מופיע פה. ופתאום אתה רואה שבן אדם שעובד, והעסיקו אותו פה בעירייה, זה לא בן אדם אחד, קבוצה שלמה של אנשים במשכורות דמיוניות של 22,000 ₪ בחודש. יש פה ראשי מחלקות וראשי אגפים שלא מקבלים משכורות כאלה. בן אדם עובד שעתיים-שלוש אחרי הצהריים, הוא מקבל בחשבונית בלי שזה אושר בשום גוף, בשום צורה, אתה מדבר על מכרזי זוטא, 22,000 ₪ בחודש, 19,000 ₪ בחודש, 18,000 ₪ בחודש. קבוצה שלמה של אנשים. ואני כראש העיר לא הייתי מוכן יותר לתת לחגיגה הזאת להתקיים פה.

ואתה מקבל אליך, ואתה שומע, הנושא של ההסעות לדוגמא, זה משהו שהבנתי שהולך להיות... לא ידעתי שזה רשום. אבל כשאתה יושב עם האגף ואתה שומע את המספרים האלה של ה-5 מיליון ₪ תוספת. הרי מה זה ה-5 מיליון ₪? ה-5 מיליון ₪ זה אלה במקומות שבו החליטו ששם נותנים את זה. אם אתה סופר את ה-5 מיליון ₪, זה רק כי באורנים נתנו הסעות כמעט חופשי, 300-400 מ', ובאור השחר גם כל רמת השרון כמעט הסיעו אותה, גם אנשים שגרו ברובע הדר, בצד השני של הכביש, אוטובוס היה מעביר אותם את הכביש. אני קצת מגזים, אבל לא הרבה. דרך אגב, אם היינו עושים את אותו נוהל בכל רמת השרון, אז זה לא היה 5 מיליון. כי הדרך כביכול שלא נרשמה ירידה, זה לא שלא נרשמה ירידה. אם היינו מסיעים בגולן 300 מ', ואם היינו מסיעים בקרית יערים 300 מ', אז אני אומר לך שהמספרים היו ב-20 מיליון, ב-30 מיליון, ב-40 מיליון, ולא כאילו ה-5 מיליון.

ואתה יושב, ואתה מבין שזה לא יכול להתנהל ככה. וכשאתה מדבר על רישוי עסקים, שעסקים פה, מאות עסקים לא באמת התנהלו מולם בנושא של הגבייה ובנושא של הקנסות, אז חבר'ה, הנהלת עיריית רמת השרון, באיזשהו מקום פחדה מהתושבים ולא רצתה להתמודד עם התושבים, ופחדה לקיים את החוק, ופחדה להכין קריטריונים מסודרים. וככה נוהלה עיריית רמת השרון.

זו עיריית רמת השרון ושנאנחנו קיבלנו לידיים שלנו כשנכנסנו לעבודה. וזו עבודה לפעמים לא נעימה. תאמינו לי, שלהתעסק עם ההסעות באורנים, כשאתה בא להורים שהתרגלו ששנים מסיעים להם את הילדים, ואתה בא ואתה אומר 'חבר'ה, תקשיבו, אני לא יכול לעבור ככה על החוק. אני לא יכול לבוא ולשים כל כך הרבה מיליונים טובים של כסף, אפילו לא על חינוך'. זה לא חינוך, כאילו תקציב החינוך שיקף השקעה נורא גדולה בתלמידים. אבל לקחת ילד 300 מ' הסעה, זו לא השקעה בחינוך, זה פינוק. ואת הכסף הזה אנחנו לקחנו והעברנו אותו לתקציבים, השארנו אותו בתוך החינוך, גם הוספנו המון כספים, וככה כל הכסף נע לתוך הדברים.

אני ככה כשאני עובר על כל הפרקים של התקציב, אני חושב שזה לא קשה לאסוף פה סדר גודל של 10 מיליון ₪ בשנה, שתושבי רמת השרון הפסידו שהתבזבז, שהוצא בניגוד לנהלים. ואני חייב להגיד לך, אהרון, שזה נורא נוח לבוא ולהגיד 'אנחנו פה לשיפור ותיקון ולא להסתכל אחורה'. אבל אני חושב שהאנשים שניהלו את רמת השרון, וכן, שירה לא יכולה לברוח מהאחריות שלה לדברים האלה, ובישיבה הזאת עם כל הכבוד היא הייתה צריכה לעשות הכל כדי להיות פה, וגם כדי להסתכל בעיניים, לא של האנשים, כי תושבי רמת השרון באים... נציגות מאוד מצומצמת. אבל היא הייתה צריכה לבוא ולהסביר למה ניהלו ככה את עיריית רמת השרון, ולמה נתנו לדברים להתנהל ככה. כי אתה יודע משהו? כשאתה מדבר על הסעות, זה יכול להיות – אוקיי, פינקו או לא פינקו.

אבל כשמדובר על רישוי עסקים, ורישוי עסקים הוא מתעסק עם בריאות של מזון, ואם האופן שבו מתנהלות מסעדות. וכשאתה מדבר אצל הוטרנר על ההתנהלות מול בעלי חיים, הדבר הזה יכול לבוא גם בבריאות של התושבים, וזה משהו שהנהלת העיר הקודמת הייתה צריכה להיות פה, ובאיזשהו מקום, אתה השותף של שירה, אתה מקורב לשירה, אז אני יכול להבין את המקום

הזה, אולי מהמקום הזה. אבל אני אומר לך אמיתי שאני התאכזבתי, כי אני חושב שכן, האנשים האלה צריכים לתת דין וחשבון על ההתנהלות שלהם במשך שנים, ואני אומר את זה לא מעט.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אני חייב להגיב לך ב-2 מילים.

מר אבי גרובר: אז תן לי לסיים ואז תגיב. אני אומר את זה, כי כשאנחנו נכנסנו, ואני עוד פעם אומר, זה לא היה פשוט לגעת בחלק מהדברים האלה. וגם חשוב לי פה, אתה אומד דין פרוטה כדין מאה. אני חושב שכשמבצעים כל כך הרבה תב"רים, כמו שאנחנו ביצענו, והמוטיבציה שעמדה מאחורי, הרי התב"רים של 2013 זו הייתה פחות שירה. מי שהוביל שם את העניינים היה איציק רוכברגר. כשעשו את הפארק מעכשיו לעכשיו באופן שבו עשו אותו, אי אפשר להשוות את זה בשום דרך למה שהלך פה עם 3 תב"רים ועם שיפוצי קיץ ככה באטרף של זה, ועם כמה ימים של לקחת, הרי כשעשינו תכלס את העבודות, כל התב"רים היו מאושרים במשרד הפנים, ו-20 ומשהו מיליון ₪ של עבודות, נגמרו באיזושהי חריגה של 100,000 ₪.

מאוד חשוב לי גם להגיד, שלמשל בנושא של ההסעות שכביכול לא צומצם, ההוצאה לא ירדה משמעותי, ואת האומר שזה שנים שלוקח להפנים. זה לא שעכשיו אנחנו ככה מנסים להמשיך למצוא חן. כשבאה העירייה ובמשך שנים מייצרת ציפייה אצל התושבים ולמעשה יצרה איזושהו סוג של הסכם לא כתוב, ש'אנחנו את הילדים שלכם ניקח לבתי הספר', וכשבמשך שנים בתי הספר פה הלכו והצטופפו. באמירים השנה היו אמורות להיפתח, כמו שזה נראה מהנתונים, היינו ב-4 כיתות מלאות, תלמיד אחד עובר, אנחנו פותחים את הכיתה החמישית. נפתחו בסוף 3 כיתות א' באמירים. וזו הסעה משמעותית.

כשאתה באורנים, את כל מורשה מרכז לתוך אורנים, כשאתה ככה מנהל את העניינים ואתה בורח מהצורך לפתוח בתי ספר חדשים, אין מה לעשות, אתה

מעמיס על הקופה, ואנחנו קיבלנו את ההחלטות כן לפתוח את בתי הספר. וגם בנושא של ההסעות, הכנו קריטריונים אחידים לכל רמת השרון. וברגע שהכנו קריטריונים אחידים לכל תושבי רמת השרון, אז אתה לא יכול במורשה להגיד 1.250 ק"מ, אבל בקרית יערים שגם כן יש ילדים שגרים 1.250 ק"מ מבית הספר, אותם אתה לא מסיע.

מר אבי גרובר: ולכן, כשאתה מסתכל על המספרים ש-50% מהילדים הוסעו והשנה 38% אם אני רואה שם נכון, אז יותר מ-20% ירידה. וכשנמשיך עם בתי הספר הצומחים, שאני מקווה שתוך שנתיים ייכנסו לתוך בתי ספר קבועים שנמצאים, כל בתי הספר נמצאים קרוב מאוד לאיפה שהילדים גרים, בדרך הזאת אנחנו נשיג את התוצאה. אני לא בדיוק מבין מה יועץ התחבורה בנושא של ההסעות אמור בדיוק לתת לנו, אבל אנחנו לא מפחדים משום יועצים מקצועיים ורציניים שיכולים לעזור לנו, ואנחנו עובדים לא מעט עם יועצים כאלה. ואני יכול להגיד לך שבהרבה מאוד שאנחנו עושים את עבודת המטה הזאת, אנחנו מחזירים הרבה כסף.

וההתנהלות המסודרת הזאת, אנחנו כל הנושא של המחשוב, אני חושב שמה שקורה עם הנושא של המחשוב, בשנה האחרונה, בטח מאז שרומן בא, אני חושב שזו מהפכה מדהימה. היה יום חמישי על הנושא של איך משלמים ואיך אפשר לשלם, ואיך מתנהל האתר העירוני. אז בעוד כמה ימים בשבוע-שבועיים הקרובים שיעלה האתר החדש, כולם גם יראו את הביטוי הגרפי של זה. התושבים יראו את זה הרבה יותר.

בקיצור, לעניין הדו"ח, שאתה אומר שאתה מקווה שהדברים ייושמו, הווטרנר גם, בימים אלו הוא נכנס למקום החדש שלו. מצאנו מקום הרבה יותר מכובד. הבן אדם יוכל לעבוד בצורה מסודרת, הגדלנו פי 3 מספר התקנים. במספרים זה נורא קל להגיד פי 3. נתנו לו עוד 2-3 תקנים.

גב' שירלי פאר יגרמן: מבן אדם אחד כרגע הוא 3 והרביעי בדרך.

מר אבי גרובר: הרביעי בדרך, חתמתי עכשיו על עוד מכרז. אנחנו לקחנו את הדברים שנמצאים בדו"חות האלה, איך שנכנסנו לתשומת לב, ואנחנו עשינו את זה לכל אורך העירייה, לא רק בתחומים האלה. ניסים, אני יכול להגיד לך שאתה תמשיך לאורך השנים לעבור בין המחלקות, אתה תראה שהפרוג'טור הזה ששמת, שאי אפשר לנהל עירייה בכל מיני דפי נייר כאלה, זה לא יכול להיות שרישוי עסקים לא מתואם עם הנושא של הגבייה, כי זה 2 אגפים שונים, והעסק הזה לא יודע מספיק לדבר, כי אין מה לעשות, אין מערכות והכל עובד על ניירות, ואנשים עובדים קשה, זו לא צורה.

אז אני מבטיח לך, שאתה תראה שעיריית רמת השרון מתנהלת בצורה אחרת לגמרי, ויש קריטריונים מסודרים, ויש נהלי עבודה מסודרים. אתה יודע, כשנכנסתי, הרבה פעמים כשנכנס שלטון חדש, הוא מנסה להעיף את כל האנשים שהיו. אז אני יכול להגיד לך שמהרגע הראשון אני יודע איזה אנשים יש פה, ואני יודע שהאנשים האלה, כשנותנים להם את הכלים לעבוד ואת הגיבוי גם, וזה הרבה גיבוי לעמוד מול התושבים. כי מה שקורה עכשיו בנושא של ההסעות, אגף החינוך עמד ברגע הראשון בסוג של מתקפה עליהם, ואתה צריך לדעת לגבות את אנשי המקצוע, וגם את זה אנחנו עושים.

מר גיא קלנר: מי עמד במתקפה?

מר אבי גרובר: כל האגפים עמדו. כמעט בכל דבר כזה שהכנסנו, אמרו בהתחלה 'מה אתם עושים ואיך אתם נכנסים?'. ואתה יודע, אני אסיים, כי אני חושב שהעיקרון ברור. דיברת על הנושא של המחזור ואיך אנחנו במחזור, עושים את הדברים קצת אחרת. חלק מהבעיה היה שאתה עושה מחזור כזה, שזה נורא, לא יודע אם המילה היא 'סקסי', בנושא של מחזור כי מתעסקים בזבל, אבל זה נורא סקסי להיות ממחזרים ואנחנו עושים בשביל

הסביבה. אבל כל בית כמעט יש לו משמעות בנושא של חדר הפחים וכל הדברים האלה.

וכשאתה עושה את המהלך הזה, אתה צריך לבוא, ופה גם התושבים צריכים להבין את המשמעות הזאת של החיבור, שזה לא רק עירייה עושה והתושבים כאילו אין להם אחריות לכלום.

מר רפאל בראל: מחנכים אותם.

מר אבי גרובר: זה לא רק עניין של חינוך. בוא, תקשיב, חינוך זה דבר אחד והוא חשוב.

מר רפאל בראל: אני אסביר לך דבר.

מר אבי גרובר: אתה תחנך אותי אחר כך.

מר רפאל בראל: אני אסביר לך את זה. לא אחנך אותך, אסביר לך איך עושים במקומות אחרים.

מר אבי גרובר: צוחק, רפי. עושים, ותאמין לי, אני יכול להגיד לך שלמשל, יגיד לך היועץ המשפטי לא לפחד לחתום על צווי הריסה.

מר רפאל בראל: בסדר.

מר אבי גרובר: אני חותם כשצריך, וכשאנשים עוברים על החוק ועושים בנייה לא חוקית, אנחנו חותמים פה על צווי הריסה, כמה שזה לא פופולארי וכמה לא נעים.

מר רפאל בראל: לא בדיוק, גם על זה אני חולק.

מר אבי גרובר: תנסה אותנו, אתה תראה. תנסה את היחידה המשפטית.

מר רפאל בראל: אני מסרתי רשימות שלמות.

מר אבי גרובר: עוד לא היתה פעם אחת שבאו אליי ואמרו לי 'אבי, צריך לחתום', ואמרתי 'לא, סליחה, לא חותם'. כל פעם שהם באים, מה לעשות, גם כשזה לא נעים, חותמים. הצלחת להוציא אותו מקו המחשבה. סליחה, עם המחזור והפחים. בית בא בונה, כשבונים היום בית, כשאתה מכניס דבר כזה, צריכה להיות תכנית מסודרת לאיך מייצרים את אותם מתחמים שאליהם מפנים את הפסולת. מראים לי הרבה בתים בצמודי קרקע, הפחים של האשפה בחלק מהביתים, הפח לא נכנס בתוך הריבוע הזה שהם עשו, והכל יושב על המדרכה, וזה מכער את המרחב הציבורי, וזה מזהם את המרחב הציבורי. ואנחנו צריכים לעשות בהנדסה, לפני שיוצאים עם תכנית כזאת, ואני אומר עוד פעם, זו נורא חכמה לצאת, להגיד 'אנחנו ממחזרים'.

מר רפאל בראל: אתה רוצה שאני אזרוק לך רק מילה אחת? בשוויץ אנשים קונים על חשבונם את השקיות ומפרידים את האשפה.

גב' רות גרונסקי: אתה לא בשוויץ.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: טעית... אתה יכול לטעות פעם-פעמיים, לא יותר.

מר אבי גרובר: אתה יודע משהו, יש גם הרבה דברים שבהם שוויץ יכולים ללמוד מאיתנו. מה שאני בא להגיד זה, התפקד שלי כראש העיר, התפקיד של שירלי המנכ"לית, התפקיד שלנו כעירייה, זה להבין שכמעט בכל דבר, שום דבר הוא לא עומד על עמוד אחד. אתה רוצה לעשות מחזור, הפחים האלה שנכנסים לך לתוך המרחב הציבורי, צריכים לעמוד איפה שהוא, ואנחנו צריכים לבוא ולהבין את המשמעויות האלה כהנדסה.

מר רפאל בראל: אז אמרתי לך, אנשים קונים את השקים על חשבונם, מפני שהבתים בשוויץ לא כולם חדשים ואני יכול להגיד לך שבזינבה לא בנו בית אחד ב-10 שנים האחרונות. אז איך אתה רוצה להגיד?

מר יעקב קורצקי: זה בגלל עידן למדן.

מר רפאל בראל: לכן נתתי לך את הדוגמא הזאת. אנשים קונים שקיות ושמים אותם בבית ומפרידים וזורקים את האשפה כשצריך.

מר אבי גרובר: אמרתי אף בית לא עומד על עמוד אחד. הבית הזה עומד על כמה עמודים. התושבים הם באמת אחד מהעמודים המשמעותיים בדבר הזה, ואנחנו צריכים לחנך. ומי שלא מסוגל לנקות את הקוטג', אז שימשיך לזרוק לפח הרגיל.

מר רפאל בראל: זה 100 פרנק.

מר אבי גרובר: אני רואה אותך בודק של מי הקוטג' הספציפי הזה. אבל אתה תתפלא שהאנשים, אם הם יבינו והם יראו, הרי מה היה בחומים? החומים לא מהתחלה אספו את הכל באותו רכב. בהתחלה רכבים אחרים היו ימי, קראתי פה מהדו"ח, שני וחמישי אספו את הפחים החומים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל נוצר סחף. מהר מאוד הבינו ש...

מר אבי גרובר: לא, לא, אני אסביר לך מה היה. בשלב מסוים הבינו גם בעיריית רמת השרון, שזה הולך תכלס לאותו מקום, והבינו שמוציאים כסף מיותר בשביל לעשות בימים אחרים, כשבסוף זורקים לאותו מקום. ואז באה העירייה ואמרה 'אני לא אוציא עוד כסף סתם. ואז עשו גול עצמי בקטע הזה.

מר רפאל בראל: אצלנו כל מי שיש לו משהו, זורק...

מר אבי גרובר: לא, לא נכון.

מר רפאל בראל: אז בשוויץ, אם זה פעיל, חייב לרשום שמיש.

מר אבי גרובר: רפי, אני אתן לך להשמיץ את תושבי רמת השרון.

מר רפאל בראל: אני לא משמיץ אותם. אני רק סיפרתי לך...

מר אבי גרובר: אני מוכן לקחת אותך עכשיו לסיבוב ברחבי העיר, ואתה תראה שרוב העיר הזאת נקייה והרחובות נקיים. רפי, בוא, אני אעשה איתך אחר כך, אנ-סין מה שנקרא באנגלית.

מר רפאל בראל: בלי אנטי, אני מוכן לעשות איתך סיור, אין לי בעיה.

מר אבי גרובר: אתה תראה, רוב העיר נקייה מאוד.

מר רפאל בראל: אני מוכן לעשות איתך סיור על חשבונני.

מר אבי גרובר: אני אומר את זה לאהרון, אהרון בא ואמר – איך אנחנו דואגים לעשות. אני אומר שזה בא מתוך המקום שאנחנו כעירייה מבינים ומנתחים, לפני שעושים פרויקט כזה, את כל המשמעויות שלו, ובקטע הזה, למשל של פחי האשפה, אנחנו צריכים לראות שלמשל כל היתר חדש שיוצא, חדר האשפה למשל הוא מתאים בגודל, ומעכשיו מתחילים לעשות את השינוי הזה. ויותר פרסום ויותר חינוך ויותר לגייס. אתה יודע, הדרך הכי טובה לעשות שינוי בדבר הזה, אתה יודע איך? דרך הילדים. אני רואה פה ילדה אחת. דרך הילדים. תאמין לי, הם סוכני השינוי הכי טובים.

גב' רות גרונסקי: נכון.

מר אבי גרובר: הם יודעים להגיד להורים שלהם 'אמא, הקוטג' שזרקת, היית צריכה לשטוף אותו', וזה לוקח בדיוק שנייה לשטוף. אז אני חושב שאמרתי את שלי. כן, אהרון.

מר רפאל בראל: לא צריך לשטוף אותו, צריך לשים אותו ב-

גב' רות גרונסקי: לא, אבל נקי. כי אחרת הוא מסריח.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מנהל את ועדת הביקורת הזאת 4 שנים. במשך 4 שנים אני מנסה להוביל קו שאומר – בואו נישאר ענייניים ברמת התפעול,

כדי שנשתפר.

מר אבי גרובר: שנה הבאה, כשכל הדו"ח יהיה עליי, אתה גם תגיד

ככה אותו דבר?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר את זה תמיד ככה. ואמרת את זה.

מר גיא קלנר: מה זה כל הדו"ח הרוב עליך? אני לא מבין. ב-2016

מתי נכנסת?

מר אבי גרובר: 2016 כתבו את הדו"ח. תכלס התקופה שבדקו, אתה

תראה-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הדו"ח כתבו אותו ב-2017 והוא התייחס

ל-2016.

מר אבי גרובר: ההסעות מתייחס כמעט שנה לפני. רישוי עסקים...

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, בוא, תן לי, אני ביקשתי לדבר. כשאתה מנהל

את הדיונים האלה עם האנשים שעושים את העבודה, ביום שתהיה להם

תחושה שיש או כוונת ניגוח פוליטית או כוונה של ניגוח אישי ושיפוט אישי,

אתה לא תקבל לא שיתוף פעולה של האנשים ובוודאי שלא שיפור. אני

קיוויתי שלא תוליך את ההערות שלך לכיוון הפוליטי, כי אין להם מקום

במקום הפוליטי.

גב' נורית אבנר: מעניין... אם המצב היה... אתה היית אז ממלא

המקום.

מר אבי גרובר: על 8,000 ₪ אתה כבר הלכת לנציב קבילות האו"ם.

יש פה 5 מיליון ₪...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני דן כרגע בדו"ח הביקורת.

מר אבי גרובר: הלכת על 5 מיליון ₪ שבניגוד לנהלים חילקו אותם, הכל בסדר. הלאה, נקסט.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מדבר על דו"ח הביקורת, אל תערב תחומים שהם לא רלוונטיים. אתה רוצה להפוך אותו לפוליטי? אני אומר לך-

מר יעקב קורצקי: אנחנו מתעסקים בפוליטיקה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני עוסק בביקורת.

מר יעקב קורצקי: אנחנו מתעסקים בפוליטיקה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא יעקב. אני עוסק בביקורת. ביום שאתם תשימו פוליטיקה על ביקורת, אתם תאבדו את השיפור ואתם תישארו קבורים בפוליטיקה. וזה שיש אנשים שמתפנים פעולה ועושים את העבודה, עליהם צריך לשמור ואסור להוביל אותם לפוליטיקה. אותה עובדת עבדה תחת 3 ראשי ערים, ו-3 ראשי ערים היא עשתה את אותה עבודה בדיוק.

מר אבי גרובר: לא באותם תנאים. מה לעשות?

מר אהרון אלמוג אסולין: היא עשתה את אותה עבודה בדיוק, באותה מסירות.

מר אבי גרובר: אבל לא באותם תנאים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני משוכנע שגב' אמיגה וגב' סקפה ואדון ינון שקיבלו מחמאות-

מר אבי גרובר: סקפה כבר בתפקיד אחר, קידמנו אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא הערנו להם על זה שהם שמעו משהו אחר מראש עירייה אחר ולכן הם התנהלו אחרת. הנושא הזה של ההסעות, הוא בן 10 לטעמי לפחות, תקני אותי אם אני טועה, אולי גם קודם.

מר אבי גרובר: אבל היום זה עובד אחרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אתה שנתיים כבר בתפקיד. ואם שיפרת ב-10% - תבורך, אבל אתה לא יכול להישאר תלוי בזה שלפני 10 שנים עבדו לא נכון. אולי זאת היתה מדיניות מוצרת, אולי ככה החליטו.

גב' נורית אבנר: הנה, עכשיו עם בית הספר הצומח... נושא ההסעות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אולי היתה החלטת מועצה שאומרת – אני שם כסף על ההסעות, כי זה שירות שאני רוצה לתת.

גב' דברת וייזר: אבל אתה בעצמך הערת בדו"ח, ובצדק-

מר אבי גרובר: שנייה, שנייה. אם בבית ספר אחד מסיעים 300 מ' ובבית ספר אחר לא מסיעים, אז אין שום קריטריון ואין שום נהלים ואין שום כלום.

גב' דברת וייזר: אתה אמרת את זה בדו"ח.

מר אבי גרובר: יש פוליטיקה של שכונה, וככה ניהלו את העיר. שכונת חיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא חוזר בי ממה שאמרתי בדו"ח, דברת. אני רק אומר – אל תובילו את זה לפוליטיקה, כי זה יפגע בתפקוד של כל אחד מהאנשים שעושים עבודה יוצאת מן הכלל. מי יותר ומי פחות.

גב' נורית אבנר: הפוליטיקה היא לא לעובדים.

מר אהרון אלמוג אסולין: תגררו את זה לפוליטיקה – לא תקבלו את שיתוף הפעולה שלהם, לא תקבלו את הפתיחות שלהם לביקורת. ובסוף זה יהיה נזק.

מר אבי גרובר: למה? נהפוכו.

גב' נורית אבנר: הפוליטיקה זה למי שעמדה בראש ולא עשתה כלום.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההערה הזאת היא הערה פוליטית. אני לא יכול להרשות לעצמי... דיונים כאלה עם פוליטיקה.

מר אבי גרובר: הדו"ח הזה מצביע על ניהול חובבני, על ניהול כושל, על ניהול מושחת של עירייה. זה מה שהדו"ח הזה אומר. פחדו להתעסק עם התושבים, פחדו לבוא, עשו פה אפילו בין קבוצות של תושבים. פחדו לבוא לתושבי ולאכוף את החוק כי זה לא נעים לפעמים.

מר גיא קלנר: אני מבקש שתמחק את המילה 'מושחת'.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה מושחת שמיליונים הלכו בניגוד לנהלים, כדי לצאת טוב מבחינה פוליטית.

מר גיא קלנר: מושחת?

מר אבי גרובר: כן, קוראים לזה סוג של שחיתות.

מר גיא קלנר: סוג של שחיתות?

מר אבי גרובר: כן.

מר גיא קלנר: אני חושב שמה שעשית בתגובה שלך לדיון, הוא בעיניי בעיטה בדלי. אין לי מילה אחרת. אני לא מחפש להתנגד ואני לא מחפש ללכת מכות. אבל אני פשוט לא מבין אותך. נכחתי במרבית משיבות ועדת הביקורת, וגם שירלי וגם המבקר כמובן, וגם חברי ועדה נוספים. הדיונים היו, קחו אותנו למכונת אמת בהקשר הזה, דיונים ענייניים.

מר אבי גרובר: למה זה לא ככה על מגוונים?

מר גיא קלנר: תן לי בבקשה.

מר אבי גרובר: למה אין כזה דיון על מגוונים?

מר גיא קלנר: קודם כל אני מנהל ככה על מגוונים, אל תסית

אותנו למקום אחר.

מר אבי גרובר: לא, אבל אני רואה איך אתם מתנהלים שם. 'מה עם

הזה, ומה עם הזה, ולמה הוציאו פה...!'

מר גיא קלנר: סליחה, יושב פה עוזי ויושבת פה דברת.

ד"ר איריס קלקא: אתה לא רוצה לדעת...?!

מר גיא קלנר: שיגיד לי עכשיו עוזי, כי עם דברת כרגע הסיפור

יותר מסובך, שיגיד לי עוזי שאנחנו לא מנהלים את הדיון בצורה מסודרת. אם

הוא אומר את זה כרגע, אני לוקח את כל הדברים שלי בחזרה. אז אל תגיד לי

שלא.

מר אבי גרובר: אני רואה על מה אתם... זה הכל חוץ מקדימה. הכל

אחורה.

מר גיא קלנר: תן לי שנייה. אני הקשבתי לך קשב רב, תן לי

שנייה. הדיונים בוועדת הביקורת, ככל שהם התנהלו, ואני לא הייתי שם לבד

עם אהרון, התנהלו בצורה מאוד מסודרת, מאוד עניינית, מאוד

קונסטרוקטיבית. באמת אמירת הפתיחה של אהרון בכל ישיבה היתה שבאים

לשפר ולא להוריד ראשים. ואם אני אומר משהו לא נכון, שמישהו יתקן אותי

פה, או שירלי, או המבקר, או חברי ועדה אחרים. לא היה, פשוט לא היה.

הדו"ח הזה מתייחס לשנת 2016. לא יעזור, איך שלא תהפוך את זה. לא

יושבת פה לא שירה, בוודאי לא איציק, שאגב אם יש טענות, אז אני מניח

שזה יותר אליו. לא מנכ"לית העירייה הקודמת שניהלה את העירייה. לכל

הפחות היה מקובל בגוף כזה, כשיש טענות כלפי אנשים האלה שיישבו בחדר

כשאתה טוען את הטענות האלה.

מר אבי גרובר: שירה הוזמנה לישיבה, איפה שירה?

- מר גיא קלנר:** תזמינו את איציק ואת פרח, בבקשה.
- גב' נורית אבנר:** לא, אבל איפה שירה.
- מר גיא קלנר:** שירה היתה חודש ב-2016, בחייאת.
- גב' נורית אבנר:** אבל הדו"ח הוא לא על 2016, סליחה.
- גב' דברת וייזר:** זה ממש פופוליסטי.
- מר גיא קלנר:** זה ממש פופוליסטי, אני מתנצל.
- גב' דברת וייזר:** זה ממש פופוליסטי, כי כל ההערות מתייחסות שנים אחורה.
- מר גיא קלנר:** דברת, בואי לא נדבר על פופוליזם, תעשי לי טובה.
- גב' דברת וייזר:** כל הדו"ח הזה מתייחס על שנים אחורה, מה לעשות?
- מר גיא קלנר:** היחיד שמלווה את העירייה בתפקיד בשכר במשך 2 קדנציות, זה סגנד הנאמן. היחיד אגב. אם כבר מדברים על מי מלווה את הקדנציה ההיא ואת הקדנציה הזאת.
- מר אבי גרובר:** בקדנציה הקודמת הוא לא היה בשכר.
- מר גיא קלנר:** לא, ממש לא.
- מר יעקב קורצקי:** לא.
- מר אבי גרובר:** הקדנציה הזאת הוא בשכר, מ-2013.
- מר גיא קלנר:** היה סגן בתואר.
- מר אבי גרובר:** גם לא היית סגן אצל איציק.
- מר גיא קלנר:** סגן בתואר.

- מר אבי גרובר:** עד 2013 היית סגן ראש עיר? מה פתאום.
- גב' נורית אבנר:** מה פתאום.
- מר גיא קלנר:** סגן בתואר.
- מר אבי גרובר:** מה פתאום. הוא לא היה סגן ראש עיר, הוא היה חבר מועצה.
- מר יעקב קורצקי:** טל עזגד בתואר.
- מר אבי גרובר:** היו שירה ומאיר ושרגא וטל.
- מר טל עזגד:** אז אני לוקח על עצמי את כל הבעיות.
- מר גיא קלנר:** לא, זה לא קשור.
- מר יעקב קורצקי:** אין לי בעיה גם אני, טל.
- מר אבי גרובר:** היית אתה ושרגא בתואר, ושירה היתה בשכר ב-2013. יעקב לא היה.
- מר גיא קלנר:** אבי, באה ועדת ביקורת לדעתי, ומנסה לקיים דיון רציני וענייני, ושמה את הדברים על השולחן בכמה וכמה סוגיות, בוודאי שיש מקומות שהניהול השתפר. אגב, ארגון צריך לשאוף לשיפור כל הזמן. לא משנה מי מוביל אותו.
- מר אבי גרובר:** הוא שואף, זה בסדר, הוא שואף. הוא לא רק שואף.
- מר גיא קלנר:** אבי, האשמות לגבי שחיתות ולגבי פעולות אחרות שבוצעו או לא בוצעו בקדנציה הזו או בקדנציה הקודמת, לכולם יש חששות כאלה ואחרים. אוקיי? אבל מדברים על עובדות. והעובדות הן, שהציגו דו"ח ביקורת, שבוצע על ידי ועדת ביקורת ועל ידי מבקר עירייה, ובחלק מהמקרים גם על ידי גורמים חיצוניים, והוא הצביע על נקודות עובדתיות. והנקודות

העובדתיות האלה נתנו מענה. ומה אתה עושה? באה ועדת ביקורת שאמורה להיות הכי פוליטית בעולם, ולהצליף בעירייה.

מר אבי גרובר: היא לא רצתה להצליף במי שהיה אחראי.

מר גיא קלנר: מה עושה ראש העירייה?

מר אבי גרובר: כי היא רצתה לברוח מאחריות ומי שהיה אחראי.

מר גיא קלנר: תן לי לסיים בבקשה.

פרופ' מרק מימוני: רגע, אבי, אתה אחראי או לא? מה אתה טוען?

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה ממש לא בעניינים.

מר אבי גרובר: הדו"ח כמעט לא נוגע בתקופה ש...

מר גיא קלנר: למה אתה לא נותן לי לסיים, אבי?

פרופ' מרק מימוני: למה אתה לא לוקח את הדבר הטוב, ואומר 'אני

עשיתי'?

מר אבי גרובר: ... אנחנו תיקנו.

גב' דברת וייזר: כן, הוא תיקן את הרוב.

מר אבי גרובר: כמעט בכל התחומים תיקנו את מה שמצוין בדו"ח.

פרופ' מרק מימוני: אני חושב שצריך לעשות שאפו על עבודה פנטסטית

שעשה החבר שלנו אהרון, ופשוט אתה אמרת, לא אתה אמרת, אחת מהחברות

שלך אמרה שההרכב לא היה נורמאלי. תסלח לי. בהתחלה היו 3 אנשים של

הקואליציה ו-2 של האופוזיציה.

גב' נורית אבנר: איפה.

פרופ' מרק מימוני: אני לא אשם שהדבר הזה התהפך. אז אני לא

הרגשתי כחלק מהאופוזיציה או מהקואליציה, כאשר החבר שלנו, בעיקר ניסה

לשפר את העבודה של אנשים מעולים. הוא היום נתן קרדיט ענק לעובדים שלך.

מר אבי גרובר: מרק, אין בעיה עם האנשים, היתה בעיה עם ההתנהלות, וההתנהלות הזאת נוהלה מלמעלה.

גב' נורית אבנר: צריך לתת קרדיט עכשיו על התיקונים שעשו על הדברים האלה. תגיד שאפו גם למנכ"לית ולראש העיר, שעשו תיקונים על הדברים.

מר אבי גרובר: מרק, הבעיה לא היתה עם האנשים. אם היה פה עובד עירייה, שאני הייתי יודע שעובד העירייה הזה מנהל מחלקה בניגוד לנהלים בידיעה, ומתוך אינטרס שלו הוציא פה מיליונים שלא כדון, או לא בהתאם לקריטריונים או נהלים, אני אומר לך, הוא לא היה נשאר.

פרופ' מרק מימוני: זה ברור לי.

מר אבי גרובר: אבל הבעיה לא היתה אצל העובד. דורית אמיגה היא לא היתה אשמה, ובהסעות לא הם החליטו מאיפה מסיעים לאיפה. אמרו להם 'את אלה אתם מסיעים', והם הסיעו אותם. יהודית לא ישבה והחליטה איפה מסיעים – תסיעו את דני ואת יוסי, ואל תסיעו את רני.

גב' דברת ויזר: רגע, יש לי שאלה. הדו"ח מצוין, אני דווקא ממש נהנית לקרוא אותו ביום שבת.

פרופ' מרק מימוני: גם אני.

גב' דברת ויזר: הוא ממש מעניין, והוא באמת ענייני ומקצועי.

האם הוא מתייחס רק לליקויים שהתרחשו בשנת 2016?

פרופ' מרק מימוני: לא.

גב' דברת וייזר: לא. רובו ככולו מתייחס להתנהלות של עירייה

במשך שנים אחורה.

פרופ' מרק מימוני: נכון.

גב' דברת וייזר: אז אי אפשר להתעלם מזה.

פרופ' מרק מימוני: לא, לא. לא מתעלמים.

גב' דברת וייזר: שההתנהלות הזאת במשך שנים אחורה.

מר אבי גרובר: לא, הוא הכניס...

גב' דברת וייזר: זה נכון?

פרופ' מרק מימוני: זה נכון, אבל דברת, תשמעי. אז אם רוצים להיות

פיירים עד הוסף, אז לוקחים את הקרדיט של הדברים הטובים ומחלקים אותו

ל-3, כמו שאנשים שהתעסקו גם פרט לאבי. גם אבי. אבל יחד עם זה, אבי,

אתה עשית משהו, ככה שהרגשתי שאתה לוקח את כל הטוב, ואתה זורק את כל

הרע על 2 האנשים האחרים שאינם... זה די מגעיל מהצד שלנו לבקר אותם כל

כך קשה. הם לא פה כדי לענות.

מר אבי גרובר: הם מוזמנים לישיבה, היא מוזמנת לישיבה, היא

בחרה לא לבוא.

גב' דברת וייזר: אחת לא נמצאת מבחירה.

מר גיא קלנר: אבל אם כבר מדברים עניינית, עיקר הביקורת, אם

היא קיימת, ואני לא אומר שהיא קיימת, היא גם מתייחסת בוודאי יותר למי

שניהל את העירייה במשך עשור, ולמנכ"לית שהיתה איתו במשך הרבה מאוד

שנים. ואני לא חושב שצריך להטיל עליהם את הביקורת, כי הם עשו גם המון

דברים טובים.

מר אבי גרובר: מי שהיתה סגנית שלו כל הדרך. היו קואליציה שלו, אתה גם היית בקואליציה הזאת.

גב' נורית אבנר: מ-2008 היא היתה סגנית שלו.

מר גיא קלנר: שנייה, שנייה. גם דברת היתה קואליציה שלו וגם...

גב' דברת וייזר: אני? אני לא הייתי קואליציה שלו. הוא עזב אחרי חודש. לא הייתי חודש אחד.

מר גיא קלנר: של איציק? אז של שירה. בסדר, מה זה משנה...

גב' דברת וייזר: זה כן משנה. אתה היית קואליציה 5 שנים קודם. ממש לא, אני לא הייתי כאן.

מר אבי גרובר: הייתם שניכם נגד שירה. אני לא צריך להגן עליה.

גב' דברת וייזר: לא הייתי מעולם קואליציה שלו. בוא, שיהיה בפרוטוקול.

מר אבי גרובר: אבל היא היתה אופוזיציה של שירה הרבה יותר ממני למשל.

גב' דברת וייזר: לא הייתי, מה לעשות? אחרי חודש הוא הושעה.

מר גיא קלנר: בסדר, לא הייתי.

גב' דברת וייזר: אתה היית 5 שנים.

מר יעקב קורצקי: אני הייתי בקואליציה שלו, ואני שמח שהייתי בקואליציה שלו.

מר גיא קלנר: אני לא מתבייש בזה. אני לא זורק את החברים שלי.

גב' דברת וייזר: אני גם לא מתביישת.

- מר גיא קלנר:** אני עקבי עם החברים שלי.
- גב' דברת וייזר:** אני לא מתביישת בכלל. אבל בוא נדבר על עובדות. העובדות לא נכונות.
- מר גיא קלנר:** תנו לי בבקשה לסיים.
- גב' רות גרונסקי:** עקבי? מה עשית לשירה במשך שנתיים כשהיא היתה? היית עקבי?
- גב' דברת וייזר:** אתה היית איתי באופוזיציה.
- מר גיא קלנר:** אני מדבר על הדבר העקרוני.
- גב' רות גרונסקי:** היית לשירה על הנשמה בתקופה הזאת.
- מר גיא קלנר:** בסדר, מה זה רלוונטי? מה זה קשור למה שאני מדבר עליו עכשיו?
- גב' דברת וייזר:** זה כן רלוונטי.
- מר גיא קלנר:** במה זה קשור?
- גב' רות גרונסקי:** לא, אז אל תגיד שטויות.
- מר גיא קלנר:** יש לזה איזשהו... או שזה סתם...?
- מר אבי גרובר:** דבר יפה לאנשים.
- מר גיא קלנר:** מה זה לדבר? היא פונה אליי בהקשר הזה.
- מר טל עזגד:** אבי, בשיא הכנות, אתם גוררים את זה. זה באמת דיון שהתחיל ענייני לשם שינוי.
- מר יעקב קורצקי:** כן, כן, כן.
- מר טל עזגד:** אתם גוררים את זה לפוליטיקה זולה.

מר גיא קלנר: מה לא היה ענייני, יעקב?

מר טל עזגד: את, ואתה, ואתה בשנת בחירות כבר, אז גם אנחנו בבחירות, ואני בדיון הזה, גיא, מתנצל, לא נשאר.

מר אבי גרובר: יאללה, ביי.

מר גיא קלנר: אני מבקש לסיים 3 משפטים. אני חושב שהדו"ח, וזה לא משנה מי היה עם שירה ומי היה עם איציק, זה ממש לא רלוונטי בהקשר הזה. הדו"ח היה דו"ח ענייני. אתה עשית אובר לופינג על ועדת הביקורת כדי לנכס לעצמך הישגים שהם לא שלך בעיניי בהרבה מן התחומים. בהרבה מהתחומים כן. וגם בישיבה הקודמת, כשאמרתי לך, אני לא זוכר כבר באיזו סוגיה זה היה, שיש מקום לתת גיבוי וחיבוק, נותנים אותו. אין בעיה. אבל דנים עכשיו בדו"ח ביקורת 2016. הצביעו על כמה וכמה נקודות שדורשות שיפור, צריך בהן להתייחס. במקום זה להפוך את זה לכתב אישום כלפי שירה, כלפי איציק, כלפי פרח, בעיניי זה מעשה שלא יעשה, וחבל שכך.

מר אבי גרובר: סיימת? אני רוצה לענות לך. אני אגיד לך למה אני רוצה לענות לך, וזה נורא חשוב לי. כשאתה בא ומדבר על הדו"ח הזה, וכשאתם מדברים-

מר גיא קלנר: הוא דיבר על הדו"ח...

מר אבי גרובר: כשאתם דיברתם ואתה מגבה אותו-

מר גיא קלנר: אני לא מגבה אותו. אני אומר שאתה נוהג ב...

מר אבי גרובר: הבעיה של הדו"ח הזה, מי שבאמת קורא הדו"ח ומנסה להבין איזה מחלה, איזה בעיה הוא מעלה.

מר גיא קלנר: זו האינטרפרטציה שלך.

מר אבי גרובר: נכון זו האינטרפרטציה שלי.

מר גיא קלנר: אוקיי, אז בוא נדבר-

מר אבי גרובר: וכשמסתכלים, ולכל האורך, ולא רק של הדו"ח הזה, זה בא בכל מיני, גם בדו"חות הקודמים, וגם באופן ש... הרי בוא, בדו"ח הקודם היה שם עם אגף הביטחון, שמנהל מחלקת ביטחון אמר 'עשו התקשרויות, לא דיברו איתי, לא שאלו אותי, זה לא היה רשום'. זו עוד פעם אותה מחלה שרצה לכל האורך.

מר גיא קלנר: אז בטח יהיה... שיעשו ב-2018 על 2017.

מר אבי גרובר: אם תהיה מחלה, היא תהיה מחלה אחרת.

מר גיא קלנר: אבי, גם ב-2018 ימצאו על 2017. עזוב.

מר אבי גרובר: לא, אבל ההבדל בדו"ח הזה לכל האורך, שאתה עובר מחלקה-מחלקה-

מר גיא קלנר: אתה קופץ לנקודה לא נכונה.

מר אבי גרובר: לא, זו הנקודה, זו הבעיה בדו"חות – אין נהלים, אין קריטריונים, האופן שבו יישמו את הדברים היה פוליטי.

מר גיא קלנר: אבל אמרו שבמלא מקומות יש.

מר אבי גרובר: לא בדו"ח הזה. אתה כנראה לא קראת אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אני חושב שאתה עושה זילות בעבודת הביקורת. אני קורא לכם לאמץ את כל ההמלצות.

מר אבי גרובר: אנחנו מיישמים אותם, לא רק מאמצים.

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לסיים בבקשה. אני חושב שאת הדיון הזה אתה גורר נמוך מידי, ואני לא מוצא את המקום שלי בו. תודה רבה לך.

מר אבי גרובר: בבקשה.

- מר רפאל בראל:** גס אני לא.
- מר אבי גרובר:** ביי, להתראות.
- מר רפאל בראל:** תהיו בריאים, תאשרו את הדו"ח.
- מר אבי גרובר:** אנחנו אמורים לאשר אותו? מתקיימת הצבעה על הדו"ח?
- גב' נורית אבנר:** קיבלו דוגמא אישית מיו"ר ה... .
- מר רפאל בראל:** תודה רבה.
- !!!:** בושה.
- מר רפאל בראל:** סליחה, מה זה בושה? מי אתה?
- גב' נורית אבנר:** הוא תושב שאכפת לו, והוא מגיע לישיבה והוא מתבייש לראות איך אתם מתנהגים.
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** עוזי, אתה לא רב עם חברי המועצה בתוך חדר המועצה. אתה רוצה לצאת החוצה? – תריב איתם בחוץ.
- גב' דברת וייזר:** כמה נוח לקום וללכת.
- מר גיא קלנר:** לא, הדיון בוצע. מה זה משנה?
- מר אבי גרובר:** הדיון בוצע. ואני אמרתי מהתחלה, אנחנו באנו ואני אומר לך, כשבא אהרון ואמר בהתחלה שהוא התחיל לראות את הדברים קורים, זה לא כי קראנו את הדו"ח וגילינו שיש בעיה. נכנסנו לעבודה עוד לפני שידענו שיש דו"ח, וראינו שאי אפשר לעבוד ככה.
- מר גיא קלנר:** אבי, עזוב, נו, אמרת את זה.

מר אבי גרובר: אי אפשר לעבוד בצורה הזאת. אתה לא יכול

להסתכל לחלק מההורים בעיניים, כשהם באים אליך ואומרים 'למה מסיעים את הילדים שם ולא מסיעים את הילדים שלנו?'.
מר גיא קלנר: אבי, יש פה המון סעיפים.

מר אבי גרובר: עכשיו אתם באים על הנושא של בתי הספר

הצומחים, אבל שם דווקא כן יש איזושהו קריטריון, יש איזושהי...
מר גיא קלנר: בתי הספר הצומחים זה דיון מסוג אחר. בוא

נתקדם.

מר אבי גרובר: אה, זה אסור אבל זה היה מותר.

מר גיא קלנר: בוא נתקדם.

גב' דברת וייזר: שפה עושים איפה ואיפה...
מר אבי גרובר: שם אין איפה ואיפה, יש קריטריונים מסודרים.

אינטרפרציה. בקיצור, המחלה היתה בהנהגה, באיך שניהלו את העיר.
מר גיא קלנר: בואו אני אעשה לכם אינטרפרטציה

לאינטרפרטציה.

מר אבי גרובר: גיא, המחלה היתה באופן שהם ניהלו את העניינים-

מר גיא קלנר: אני לא מסכים איתך, אבי.

גב' נורית אבנר: בסדר, אתה יכול לא להסכים.

מר אבי גרובר: עוד מישהו יש לו משהו להעיר?

ד"ר איריס קלקא: כן, לי יש משהו להעיר. אני בהחלט חושבת, לאור

זה שכבר יש לי היכרות עם ועדת הביקורת כמה שנים.

- מר אבי גרובר:** מישהו שאל אותי פה אם לא קראת את ההודעה שצריך לצאת.
- מר גיא קלנר:** שמה?
- מר אבי גרובר:** שאתם אמורים לצאת כאילו.
- גב' נורית אבנר:** לא קראת? יש לך הודעה בווטסאפ?
- מר אבי גרובר:** הם סוררים.
- גב' נורית אבנר:** באופוזיציה תסתכלי, יש לך הודעה שאת צריכה לצאת.
- מר גיא קלנר:** די, נורית, נו. זה הערות של כיתה ג', מספיק.
- גב' נורית אבנר:** לא, אבל הנה.
- ד"ר איריס קלקא:** למה, אבי, אתה רוצה שאני אצא?
- מר אבי גרובר:** לא, לא, לא. אני שמח שאת נשארת.
- גב' נורית אבנר:** לא, ההיפך.
- מר אבי גרובר:** אולי זה מסמל משהו לעתיד.
- ד"ר איריס קלקא:** אני ציפיתי ממך, שאתה תגיד מה אתה לומד מכל זה.
- מר אבי גרובר:** אמרתי.
- ד"ר איריס קלקא:** אני ציפיתי לדברים קונקרטיים, שאם אנחנו נלך שנה מהיום, ואני אפילו לא רוצה ללכת לעבר, לא אפילו, כי זה פשוט יותר נוח ללכת לעבר, ולראות מה התושב כאן. אני, קודם כל, לפני שאני חברת מועצה, אני תושבת רמת השרון. ומה הוא מרגיש שהשתנה בממשק שלו עם דברים שמשתקפים כאן. אז אתה התייחסת נאמר למשל לנושא הסעות. אבל

אם למשל אנחנו מדברים, ואתה צריך לעבור לפי דעתי בצורה מסודרת ולהגיד מחלקה-מחלקה ממה שמבוקר 'הדברים האלה אני עושה אחרת'. מה זה משנה כרגע? ואתה מאמין לאהרון, כי הוא התנהל כך במשך מספר שנים, הוא אף פעם לא התעסק בצייד ראשים, אלא...

מר אבי גרובר: אהרון צייד ראשים?

ד"ר איריס קלקא: רגע, אפשר?

מר גיא קלנר: למה? איזה ציד ראשים הוא עשה?

גב' דברת וייזר: ב-2015 לא היה בכלל כמעט דו"ח ביקורת.

מר גיא קלנר: היתה ביקורת, זה לא צייד ראשים.

ד"ר איריס קלקא: אני לא הפרעתי לך לדבר, יואוו. לא הפרעתי לדבר.

מר אבי גרובר: ... קורצקי שעובר את הכביש ובאמצע התחלף לו

הרמזור, הוא כבר שולח למשרד מבקר המדינה.

גב' נורית אבנר: בואו ניתן לה לסיים. תתנו לה לסיים את הדברים

שלה.

ד"ר איריס קלקא: תעצור את החבר'ה שלך פה. אתה רוצה דיון

מכובד, נכון?

מר יעקב קורצקי: כן.

ד"ר איריס קלקא: זאת היתה הציפייה שלי. אם נניח כתוב פה לגבי

רישוי עסקים, צריך אבי גרובר לקום ולומר 'אני עכשיו מנהל את הדברים

בצורה כזאת, שלא יהיה מצב ש-1/3 מהעסקים הם בעצם לא רשויים...'. זה

בעצם נראה לי פרו-אקטיבי, כי אתה יכול ללמוד מזה. ואתה בעצמך אומר את

זה: באתי, ראיתי, היה לי כזה, היה לי ערימה. זה לטעמי ההתנהלות

המכובדת. כאשר הציפייה שלי כמי שמשקיעה גם מזמנה, ולאור מה שאתה

התחייבת בקמפיין שלך שהוא לא זר לי, הוא גם קשור אליי, זה שדברים בעירייה יתנהלו בשקיפות מרובה יותר כלפי האזרח, ובמשק ידידותי יותר כלפי האזרח, לעשות את החיים שלו קלים בהרבה יותר דברים שאני כרגע לא אפרט אותם, כי זה מייגע באמת. אפשר גם לשלוח את זה.

שקיפות זה גם מעקב אחרי קבלת החלטות של המועצה, שזה יהיה דבר שנמצא בעירייה, ואנחנו יכולים לדעת מה ההחלטות וכל החלטה איזה סטטוס יש לה? דבר מאוד מייגע לתושב מהשורה זה להתחיל לחפש ישיבת מועצה לפי מספר כשאתה לא יודע בעצם מה היו הדברים המרכזיים. זה דבר מאוד מסובך.

אנחנו יודעים שהמשק בין המחלקה המשפטית למחלקות אחרות שקשור לאכיפה, והביקורת הזאת חוזרת על עצמה על פני שנים. פעם זה היה לגבי נושא הריסה, פעם לגבי נושא של רישוי עסקים. כלומר, הדברים עוברים מהמחלקה המשפטית למחלקות אחרות. אבל המחלקה המשפטית בסופו של דבר לא יודעת מה בוצע או לא בוצע. היא סיימה את תפקידה, שגרה, שגרה, אבל היא לא יכולה, אין את המנגנון.

מר אבי גרובר: ברור, איריס.

ד"ר איריס קלקא: זה אני חושבת, זה לא צריך להיעשות בזה הרגע. אבל מבחינתי, מראש העיר שלי, אני מצפה שהוא יגיד – מה אני למדתי מזה שלא ידעתי, אולי הכל אתה יודע. אבל יש פה דברים שקשורים לליקויים היום. זה לא מעניין כרגע, הדברים היסטוריים, לא יכולים להשתנות ביום אחד.

מר אבי גרובר: אני אעשה את זה עוד פעם, אני אולי לא הייתי ברור בפעם הראשונה.

ד"ר איריס קלקא: אתה צריך לבוא בצורה פרו-אקטיבית ולהגיד.

מר אבי גרובר: איריס, איריס. אולי לא הייתי מספיק ברור בפעם הראשונה, אני באיזשהו מקום אעשה את זה עכשיו מהר עוד פעם. בסדר? כשנכנסנו, תמרורי האזהרה האלה שניסים בדו"ח שלו בצורה רצינית ומאוד מקיפה פה מעלה, התחלנו לראות את זה מהרגע הראשון, בהתנהלות השוטפת שלנו, כמי שמנהלים את המערכת. ונכנסנו מיד לעבודה. ואנחנו עובדים. לא בכל המקומות זה קורה מעכשיו לעכשיו. אבלה התחלנו לעבוד בצורה מסודרת, עם נהלים מסודרים. התחלנו לעבוד על כל הנושא של המחשוב של עיריית רמת השרון.

וכדי שלעובדי העירייה, למנהלי המחלקות יהיו את האמצעים לעשות את העבודה שלהם, הוא שגם הם רוצים לעשות אותו, הם לא רוצים לעבוד בבלגן הזה ששורר, שמי שהוא מנהל מחלקה הוא לא רוצה לעבוד על כל מיני כאלה ניירות ואז לשמוע שפה פרמטו את המחשב ופה עשו וכל הדברים האלה. זה אנשים רציניים שבאים לעבוד. אנחנו הפוליטיקאים לפעמים, פה 5 שנים, אחרי זה בא לנו, אנחנו עוברים לתפקיד אחר בחיים, אנחנו מתקדמים. יש פה אנשים שעובדים כל החיים שלהם בתוך עיריית רמת השרון, הם רוצים לעשות את העבודה שלהם בצורה טובה. ובאמת, עשינו הכל לתת להם את תנאי העבודה, את המעטפת הנכונה.

ואני כן רוצה לעבור. את אומרת כאילו שאני אגיד בכל נושא. אז אני אגיד לך למשל. נושא ההסעות, איך שנכנסנו, באמת ראינו-

מר גיא קלנר: אבי, אמרת את זה כבר פעמיים. בחייאת, אבי.

מר אבי גרובר: לא, היא רוצה, אני אתן את זה מסודר. אני אעבור תחום-תחום, כאילו שתראי את הדברים אם זה לא היה ברור.

מר גיא קלנר: אבל ניגחת על זה קודם. נו באמת.

מר אבי גרובר: אתה לא תיתן לי לסיים עכשיו את הדברים?

אני לא יכול שלא לתת לך.

מר גיא קלנר:

אז אוקיי, בוא, תן לי שנייה, ואני אעשה את זה

מר אבי גרובר:

קצר.

נראה לי מיותר כי הבנו.

מר גיא קלנר:

זה בסדר. בנושא ההסעות – גיבשנו קריטריונים

מר אבי גרובר:

אחידים לכל רמת השרון, והתלמידים מוסעים. גם בנושא שאהרון גם סקר את זה, עם תחנות העצירה, שדרך אגב, הבטיחות של הילדים זה אולי גם בשיפוצים, זה אחד הדברים שאנחנו נותנים לו הכי הרבה תשומת לב. עזבי שנייה כמה הילדים מסיעים וזה. אבל כשילד היום שמים אותם בכל מיני תחנות מאולתרות ולא היו אפילו הורים שיאספו אותם.

עשינו סדר בדברים האלה, ויש להם את המערכות והכל נכנס, כדי שהם יוכלו לעשות את העבודה הכי טובה בתחום הזה. ואני אומר לך שכבר חסכו מיליונים ויחסכו יחד עם בתי הספר החדשים, יחד עם הכל. יחסכו עוד הרבה מיליונים, וכל המיליונים האלה, כמו שאת יכולת לראות בתקציב החינוך, נשאר בתוך החינוך ואפילו הוספנו. ואנחנו עשינו שיפט בתוך תקציב החינוך, מכל מיני תומכי חינוך לחינוך עצמו.

בנושא של רישוי עסקים, גם כן נעשית שם עבודה מאוד רצינית, ותיעשה עבודה. יש פה עניין גם קצת של הגדרות. ישבתי עם שרי, כשאומרים ש-1/3 מהעסקים לא היה להם רישיון, אנחנו פה מנסים כן להבין את איך העסקים עובדים. יש עסקים מה שנקרא שמתחילים לעבוד, זה ככה עובד ברישוי עסקים. העסק מתחיל לעבוד, וצריך לראות גם באיזה תחומים. ותוך כדי עבודה שלו, משיג חלק מהרישיונות. זה ככה עובד... בתקופת ההרצה, גם אנחנו יכולים-

המדינה גם מטפלת בזה עכשיו, שקודם עסק יתחיל

מר גיא קלנר:

לעבוד.

מר אבי גרובר: כל נשוא של המידע וכל הדברים האלה שעולים בדו"ח, אנחנו קוראים אותם, מיישמים אותם. אני יכול להגיד לך ששירלי עובדת מאוד בצמוד עם האנשים. בואי, זה משהו שאנחנו נצטרך עוד בדיוק את הכפיפות הארגונית, בדיוק תחת ההנדסה, או בחלק מהדברים הם משיקים. אבל זה דברים שאנחנו דנים עליהם, ואנחנו בוחנים אותם, ואנחנו רואים. בטח שמבחינת החדרים והיכולת לתת שירות לקהל כמו שצריך, זה משהו שאנחנו מאוד עומדים עליו.

אבל היום, כל כך הרבה מהדברים דחוסים בתוך בניין העירייה, שכל כך צפוף וכל כך צר מלהכיל את כל הדברים שיש לו, וגם בזה לא נעשתה עבודה, אז אנחנו רואים איך אנחנו יכולים לתת את השירות היותר טוב לתושבים. ואת יודעת משהו, זה אפילו מתחיל מזה שבקומה הראשונה, וזה מתחבר לחיובי ארנונה, ששמנו קולר, ויש מספרים, ויש דברים שיכולים לתת לבן אדם שבא קצת נעים. את יודעת, כשאתה מחכה.

ד"ר איריס קלקא: אבי, אבי, רגע.

מר אבי גרובר: שנייה, לא, תני לי שנייה, אני גומר במסודר. בנושא של וטרינר העירייה, שבאמת זה היה מביך, מביש.

מר גיא קלנר: אבי, ענית על הכל. אבי, בבקשה.

מר אבי גרובר: לא, היא רצתה תשובה מסודרת, אחרי זה יגידו, מי שיקרא את הפרוטוקול-

מר גיא קלנר: לא, הרי את הנקודות...

מר אבי גרובר: גיא, תן לי.

מר גיא קלנר: הכל ברור.

גיא, תן לי.

מר אבי גרובר:

לא, שלא תאשים אחרי זה סתם. אתה מסיים את

מר גיא קלנר:

הדיון הזה?

אנחנו צריכים להצביע? לדעתי אנחנו נצביע וזה.

מר אבי גרובר:

הוא קיבל מקום חדש. היתה מחלוקת איפה יהיה המקום החדש שלו. זה לא איזה מהו טריוויאלי כזה. בדבר הזה מצאנו מקום, יהיה לו מקום נורמאלי לעבוד ממנו, מקום מכובד לעבוד ממנו, מקום שלא יהיה את החדר הקטן הזה שבקושי יש לו מקום לשבת, שלא לדבר על להכניס לשם בעלי חיים, ובעלי חיים נלחצים במקומות כאלה. ראינו מה קרה לוטרניר עצמו. שם גם כן יש שיפור מאוד-מאוד משמעותי. מערך הרכש – הכל היום ממוחשב, הכל עובד היום מסודר. באמת, נעשית פה מהפיכה בלא מעט מהתחומים האלה, שנועדה להביא את העירייה הזאת למצב שבו באמת, עוד פעם, אני אומר לך ככה מהר, סדר גודל של 10 מיליון ש"ח, פלוס-מינוס, שהתבזבזו פה בהתנהלות הזאת. המיליון ש"ח שלא גבו פה, והמיליון ש"ח פה, וה-5 מיליון ש"ח פה. ואני אומר לך שהסכומים האלה-

אולי הם יוצאים במקומות אחרים?

מר גיא קלנר:

הכסף הזה היום, הוא יוצא, אתה יכול לראות את

מר אבי גרובר:

ספר התקציב איפה הוא יוצא. הכסף הזה שהתבזבז והלך לאיבוד-

יוצא אולי שלא לצורך.

מר גיא קלנר:

יוצא בצורות אחרות מסודרות והכל. בקיצור,

מר אבי גרובר:

אמרתי את זה, התחלתי עם זה את הדברים שלי, שקראנו את הדו"ח הזה, שירלי לומדת אותו לעומק. רועי ישב בכל הישיבות לעבור נושא-נושא, סעיף-סעיף, ואנחנו הכי לוקחים אותו ברצינות כי זו העבודה שלנו. ואנחנו בסופו של דבר נצטרך לתת פה דין וחשבון. כשעובדים בלי נהלים וזה, אתה נחשף

לכל מיני סנקציות שקיימות בחוק, ואנחנו לוקחים אותן מאוד רציניות, וזה שירות לתושב, וזה כסף שהוא קדוש בעינינו, ואנחנו מתייחסים אליו מאוד-מאוד ברצינות. והדו"ח הזה, זה לא שאנחנו צריכים ללמוד ולראות מה נעשה. אני אומר לך שהדו"ח הזה כבר מיושם, רובו כבר מיושם בפועל. ומה שלא, זה לא עניין של חיסכון בתקציבים או משהו.

ד"ר איריס קלקא: אבי, אנחנו כולנו פה סביב השולחן מבינים דברים מהר.

מר אבי גרובר: ויש שם עם התב"רים וכל האלה, התנהלות הכי מסודרת. אנחנו עובדים, יכול להגיד לך גזבר העירייה. מיכה, אתה רוצה להתייחס למכרזי זוטא? אתה רוצה להתייחס לנקודה הזאת? בוא ניתן שנייה.

ד"ר איריס קלקא: לא, לא.

מר אבי גרובר: מכרזי זוטא פה עלה 10 פעמים. מיכה, יש לך מה להגיד בעניין של מכרזי הזוטא?

עו"ד מיכה בלום: לגבי מכרזי הזוטא. אחת – היתה מדיניות עוד מזמן מאיר דורון, שעיריית רמת השרון לא משתמשת במכרזי זוטא, אלא אך ורק, או בהצעות מחיר, ואם זה מגיע למחיר מכרז, אנחנו עושים מכרז רגיל. הווי אומר שאנחנו מחמירים...

מר אבי גרובר: כשאתה אומר 'הצעות מחיר', מי בסוף מחליט כאילו? בוא תגיד.

עו"ד מיכה בלום: שנייה, לא.

מר אבי גרובר: בסדר? זה חשוב לי, שזה לא יהיה כאילו ראש העיר.

עו"ד מיכה בלום: שנייה, עזוב.

מר אבי גרובר: לא, זה חשוב.

עו"ד מיכה בלום: בסוף ראש העיר חותם על השיקים. המכרזים בנויים, יש בפקודת העיריית תקנות המכרזים, יש 3 צורות של התקשרות בגדול. אחד – הצעות מחיר עד סכום מכרז, בין סכום המכרז לבין מכרזים רגילים, יש דבר כזה שנקרא מכרזי זוטא. זה בגדול, זה בין 150,000 ל-400,000 ₪. כאשר אנחנו כבר מ-150,000 ₪ מבצעים מכרז רגיל. אנחנו הולכים לחומרא בעניין הזה, כיוון שאנחנו חושבים שציבורית זה יותר נכון וזה מונע, זה גורם למינהל ציבורי יותר תקין. ולכן, לא משרד הפנים יכול לחייב אותנו לבצע מכרזי זוטא, ואנחנו פועלים על פי חוק ואנחנו מבצעים לחומרא את המצב של עד 150,000 ₪ הצעות מחיר, מ-150,000 ₪ מכרז לכל דבר ועניין. לא מכרז זוטא, אלא מכרז כדין מלא. כי כל ההבדל בין מכרז זוטא למכרז רגיל הוא בגדול, אני לא נכנס לכל הנקודות כרגע במליאת מועצת העיר, זה שבמכרז זוטא אתה קובע רשימת ספקים שאליהם אתה פונה. במכרז רגיל אתה פונה לכל העולם ואשתו. לכן, אנחנו מעדיפים לצאת למכרזים רגילים, זה יותר תקין, וככה אנחנו מבצעים. לכן אני לא רואה שום בעיה. ההיפך, אני לא מוכן לקבל את הביקורת, ומבחינה חוקית אני אעמוד מאחורי זה, שכל מה שנעשה פה, נעשה כדין.

ד"ר איריס קלקא: אני לא עושה את עבודת הביקורת. אני יודעת שלפני שנה, אני שמעתי כאן, לגבי מחלקת הרווחה, ואני רוצה לדעת שהיה שינוי, שיש 200 חוסים, שלפי החוק צריך לבקר אותם פעם בשנה, ואני לא יודעת שהיה שינוי על הדבר הזה. בשביל זה אני באתי לישיבה-

מר אבי גרובר: הזאת?

ד"ר איריס קלקא: לישיבות ביקורת. כדי לדעת שאם לפי החוק אנשים שלא משנה, חולי נפש, מפגרים, לא מעניין אותי מה, אם החוק אומר שצריך

לבקר אותם פעם בשנה – שעיריית רמת השרון תואיל ותעשה את זה. אני צריכה לדעת, שאחרי שהיתה את הביקורת הזאת, חל שינוי בדבר הזה. וזה אני מצפה ממך, אבי גרובר, ולא משנה לי מה היה בעבר, לדעת שהיה את השינוי הזה. אני מצפה לדעת, שכמו בעיריות אחרות, וזה אתה צריך לעשות לא מחר, אתה יכול לעשות את זה עוד שבוע או עוד 32 יום, שאם יש מכרזים ויש תוצאות למכרזים האלה, אז הספקים שזכו במכרז, אתה צריך לשים את זה באתר. אין שום סיבה שזה לא יהיה שקוף. זה מה שאתה צריך לעשות.

גב' שירלי פאר יגרמן: באתר החדש...

ד"ר איריס קלקא: רגע, בסדר. אתה אומר 'אני השתנית'. אני אומרת, לפי קצה הקרחון, וזה כל מה שאנחנו יכולים לגעת בו כחברי מועצה, שמעיד על הקרחון כולו. תן איזה מראה של קצה, שאתה אומר במקומות הכי חלשים, שיש חוסים שאמרו בסופו של דבר שלא יבקרו אותם כי אין מספיק כוח אדם בשביל זה. אז מחר, או עוד 3 ימים, כן? אני רוצה לדבר איתך, ולשמוע מה קורה עם זה.

מר אבי גרובר: אה, את נותנת לי זמנים גם?

ד"ר איריס קלקא: אתה יכול עוד 5 גם.

גב' דברת ויזר: וואי.

ד"ר איריס קלקא: כן, כי זה לא קרה. כי אי אפשר להשאיר אנשים. זה יכול להיות ההורים שלנו מחר.

גב' רות גרונסקי: איריס, יכול להיות שזה נעשה, לא נמצאת פה מנהלת אגף הרווחה.

מר גיא קלנר: זה לא הפריע כשלא היו אנשים אחרים.

ד"ר איריס קלקא: אמרו לי שזה לא ייעשה. זו יכולה להיות אמא שלי

מחר.

מר אבי גרובר: איריס, זה גם יכול להיות אבא ואמר שלי, זה

בסדר.

ד"ר איריס קלקא: נכון.

מר אבי גרובר: הכל בסדר.

גב' רות גרונסקי: את צודקת, אבל תפני שאלה.

מר אבי גרובר: ועדת הביקורת בין השאר, יש שם נושא של-

ד"ר איריס קלקא: אני מתכוונת מבחינה פרו-אקטיבית...

מר גיא קלנר: איריס, אין לו עניין לענות לך על דברים כאלה. את

לא מבינה?

ד"ר איריס קלקא: תן לי, תן לי.

גב' רות גרונסקי: השאלה אם אחרי יישום ההחלטה...

ד"ר איריס קלקא: עלה של זית.

מר אבי גרובר: את חברה בוועדת... תקיימו דיון.

ד"ר איריס קלקא: יש לך בעיה לפרסם תוצאות של מכרזים?

מר אבי גרובר: לפרסם מה?

ד"ר איריס קלקא: מי זכה במכרז.

גב' שירלי פאר יגרמן: במה, באיזה מכרז?

גב' רות גרונסקי: באיזה סוג של?

ד"ר איריס קלקא: ערים אחרות-, יש מכרז לגינון, יש מכרז ל-

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, ליועץ המשפטי יש בעיה עם זה.

ד"ר איריס קלקא: אני אביא לכם אסמכתא, אני כתבתי תוצאות מכרזים מיוני.

גב' רות גרונסקי: אבל היא ענתה לך. את שומעת מה היא ענתה לך?

ד"ר איריס קלקא: יש את זה בערים אחרות. מה קרה? למה אנחנו צריכים להיות אחרת.

מר אבי גרובר: עוד משהו, איריס?

ד"ר איריס קלקא: סימן, תן לי סימן. בסדר? שיש דיאלוג.

מר אבי גרובר: הבנתי את העיקרון.

ד"ר איריס קלקא: דוגמא, זו דוגמא.

מר רועי אבידור: מי שביקש השבוע... חוק חופש המידע, משהו כמו בין 10 ל-12... המשפטית מעודכנת, יודעת, אישרה-

ד"ר איריס קלקא: רועי, בנוכחותך בשבוע שעבר אני אמרתי לך שמעולם ב-4 השנים האחרונות לא הצלחתי לקבל דו"ח אחד ממה שהיה למשל בנושא התמיכות. תמיד אמרו לי 'נמצא אצל גזית', חיצוני, לא משנה מה. בחיים לא ראיתי, והם צריכים, ויש נוהל של משרד הפנים, שהם צריכים לספק את הדו"חות שלהם.

גב' שירלי פאר יגרמן: היה דיון במליאה על תמיכות.

ד"ר איריס קלקא: אם יש את הדברים האלה אצלו, שיהיה עותק פה. אז לא רציתי להיכנס לדברים ככה. אמרתי להמחיש.

מר אבי גרובר: איריס, בואי אני אלמד אותך איך זה הולך.

ד"ר איריס קלקא: תגיד 'אני לוקח'. החכמה לא ניתנה לבן אדם אחד, נכון? התחלקה.

מר אבי גרובר: איריס, תקשיבי גם. אפשר גם? לא קיבלת מידע 4

שנים, נגיד. את פונה לפי 14(א) לראש העירייה, אומרת בדיוק מה את רוצה לקבל. את יכולה לשאול את אהרון, הוא משתמש בסעיף תדיר, מקבלת את החומר, אין בעיה. אין סודות פה, אין פה שום סודות.

ד"ר איריס קלקא: אבי, אני גלגלתי לפתחך, שתיתן אות, עלה של זית.

זהו.

מר אבי גרובר: אז אני אומר לך, תפסתי את הכדור, עכשיו אני

מקפיץ אותו.

מר גיא קלנר: אז בזה תסיים. יאללה.

גב' רות גרונסקי: תעשה הצבעה וזהו.

מר אבי גרובר: מה צריך, לקיים רק הצבעה?

גב' שירלי פאר יגרמן: על שני ה-

מר אבי גרובר: אז לפני ההצבעה. ניסים, תודה רבה, מבקר

העירייה. תודה על העבודה, תודה על הדו"חות, אני חושב שהם חשובים מאוד. להגיד לך להמשיך? – בוודאי, תמשיך, לבקר אותנו, לשמור עלינו, שאנחנו נעשה את העבודה שלנו כמו שצריך. ואיפה שצריך להעיר, אנחנו פתוחים לשמוע ואנחנו רוצים לשמוע, כי אנחנו באמת רוצים להתייעל ולהשתפר ולראות שאנחנו עושים את הדברים כמו שצריך. כתוב פה דיון, לא כתוב.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, לא, כל אחד בנפרד.

עו"ד מיכה בלוס: מאמץ את-

מר אבי גרובר: אנחנו צריכים לאמץ את מה שוועדת הביקורת, לא

את הדו"ח. הדו"ח הוא דו"ח, אין לך מה לאשר את הדו"ח.

גב' שירלי פאר יגרמן: האם אנחנו מאמצים את הדו"ח השנתי של מבקר העירייה.

מר אבי גרובר: לא, את המלצות ועדת הביקורת, זה מה שאנחנו צריכים. מי בעד?

גב' רות גרונסקי: לא, היה שם סעיף אחד, הם לא נמצאים, אולי גיא יסביר לי, ההמלצה שלהם היתה – לקחת איש מקצוע במקום שאגף החינוך יעשה את ה-

מר יעקב קורצקי: לא צריך, לא צריך.

מר גיא קלנר: לא, לא, זו ההמלצה של ועדת הביקורת.

מר אבי גרובר: אנחנו עכשיו מאמצים.

גב' רות גרונסקי: נו, אז אנחנו עכשיו מרימים יד על זה. אני לא חושבת שיש סיבה לקחת...

מר גיא קלנר: אתם לא רוצים לאמץ את זה, אז אתה מפרק את ההמלצות?

ד"ר איריס קלקא: רגע, בואו אני אמחיש לכם את זה, היה לי ילד שהוא היה בהסעות. כל בוקר שהוא יצא ב-15:06 בבוקר, לקחו אותו סיבוב בכל רמת השרון...

מר גיא קלנר: איריס, בחייאת איריס.

ד"ר איריס קלקא: צריך את היועץ הזה.

גב' רות גרונסקי: לא קשור, איריס, את לא...

ד"ר איריס קלקא: צריך את היועץ הזה.

גב' רות גרונסקי: לא, יהודית סקפה הכירה את רמת השרון, היא

יכלה לכתוב מפה.

מר אבי גרובר: אני למשל לא בטוח שצריך יועץ תחבורה כדי להחליט איזה ילדים נוסעים...

מר גיא קלנר: אבי, יש טעם לפגם, שמכל דו"ח הביקורת הזה תפרק כרגע, כשיו"ר ועדת ביקורת לא פה, את ההמלצה היחידה שהיתה קונסטרוקטיבית וביצועית. לטעמי, לא לעניין. בואו נצביע על הדו"ח AS IS ונשתחרר.

מר אבי גרובר: אנחנו נצביע על הדו"ח AS IS מה שנקרא, בשום שכל אנחנו-

מר גיא קלנר: בסדר.

מר אבי גרובר: אני בטוח שגם חברי הוועדה סומכים על המנכ"לית, ואתם גם יודעים לדבר איתה ולהתדיין איתה, לעניין של הערות ספציפיות כאלה ואחרות.

מר גיא קלנר: אין בעיה.

מר אבי גרובר: ואם לא תצליחו להגיע לעמק השווה בדרך לשפר, אז תחזרו אלינו ואנחנו ננסה למצוא דרכים אחרות.

מר גיא קלנר: אז בואו נצביע AS IS.

ד"ר איריס קלקא: אני ממליצה לאשר.

מר אבי גרובר: מי בעד? אני מציע שאנחנו כן נאמץ את הדו"חות. ועוד פעם, אנחנו אנשים אינטליגנטיים, אנחנו יודעים לבוא ולראות מתי איזושהי המלצה אחת בתוך 6-7 פרקים של דו"ח... מי בעד? תודה רבה.

גב' שירלי פאר יגרמן: פה אחד.

לילה טוב.

מר אבי גרובר:

החלטה מס' 106: הוחלט פה אחד לאמץ את המלצות ועדת ביקורת בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2016.

החלטה מס' 107: הוחלט פה אחד לאמץ את המלצות ועדת ביקורת בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2016.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. דיון בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2016.

2. דיון בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2016.

החלטה מס' 106: הוחלט פה אחד לאמץ את המלצות ועדת ביקורת בדו"ח השנתי של מבקר העירייה לשנת 2016.

החלטה מס' 107: הוחלט פה אחד לאמץ את המלצות ועדת ביקורת בדו"ח הביקורת של מבקר משרד הפנים לשנת 2016.